

บทที่ 3

ระยะแรกเริ่มของการปฏิวัติพื้นที่ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม ในดินแดนของชาติเยอรมัน

หัวเรื่อง

- 1 การปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1830 ในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน
 1. การปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1830 ในประเทศฝรั่งเศส
 2. การปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1830 ในสหพันธ์รัฐเยอรมัน
 3. ความรุนแรงภายในแคร์วร์ตต่างๆ ของสหพันธ์รัฐเยอรมัน
 4. ความตื่นตัวทางการเมือง
 5. การรื้อฟื้นกฎหมายการเมืองและการล่ม败
 6. การแทรกแซงจากต่างประเทศ
 7. ลางแห่งความเสื่อมลงมาของเตอร์นิคซ์
 8. เหตุการณ์ที่นำไปสู่การปฏิวัติแห่งปี ค.ศ. 1848
- 2 ระยะแรกเริ่มของการปฏิวัติอุดหนากรรนในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน
 1. สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ซึ่งเป็นที่มาของการปฏิวัติอุดหนากรรน
 2. ความหมายของคำว่าปฏิวัติอุดหนากรรน
 3. การปฏิวัติเกษตรกรรมในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน
 4. วิทยาศาสตร์และความเจริญทางด้านเกษตรกรรม
 5. ขั้นตอนของการปฏิวัติอุดหนากรรนในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน
 6. อัลเฟรด ครุพพ์ และฟรีดริชซ์ ลีสท์
 7. ระบบการค้าและการสื่อสารในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

8. สหภาพศุลกากร
9. การค้าและการเดินเรือ
10. บทบาทของรถไฟ
11. การเพิ่มประชากรของเมืองในฝูง
12. การขยายองค์กรอสังหาริมทรัพย์
13. ความตื่นตัวทางการเมืองของพวกรัฐบาลและนายทุน
14. ลำดับพระราชวงศ์ราชวงศ์เจนโรลเลอร์น

3 ชีวประวัติและผลงานของคาร์ล ไฮนริช มาร์ก

1. การศึกษาของคาร์ล มาร์ก
2. แนวคิดในวิทยานิพนธ์ของมาร์ก
3. เริ่มชีวิตการทำงาน
4. คู่ครุภาร্জุ้ยาก
5. ไนเบร์เทคผู้ริ่งнес
6. ไนเบร์เทคเบลเยี่ยม
7. สมาคม บริษัทบีดี้ แห่งแคว้นไรร์น
8. ไนเบร์เทคอังกฤษ
9. อุบันตี้ของคาร์ล มาร์ก

สาระสำคัญ

ค.ศ. 1830 ในดินแดนของชนชาติเยอรมันมีการปฏิวัติเกิดขึ้นสองอย่าง คือ 1. การปฏิวัติทางการเมือง และ 2. การปฏิวัติอุตสาหกรรม 1. การปฏิวัติการเมือง ได้เริ่มต้นขึ้นในปี 1830 การปฏิวัติครั้งนี้ มีเหตุการณ์เกิดขึ้น ไม่รุนแรงนัก ที่นี่ เพราะเข้าสู่ครองนครรัฐต่างๆ ในดินแดนของชนชาติเยอรมัน สามารถท้าทายการปกครองได้

กับพวกปฏิวัติเดสการ์ด การปฏิรูปตั้งสังบลลง 2. การปฏิรูปต่ออุตสาหกรรม ในศตวรรษที่ 19 ของชาติเยอรมันเริ่มขึ้นประมาณ ค.ศ. 1830 ซึ่งเริ่มขึ้นกว่าประเทศต่างๆ ในยุโรป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้ากัว่ประเทศอังกฤษ (ค.ศ. 1760) ประมาณครึ่งศตวรรษ แต่ด้วยความวิริยะ อุตสาหะ และความสามารถทางด้านต่างๆ ทำให้การปฏิรูปต่ออุตสาหกรรมในศตวรรษของชาติเยอรมันเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว พร้อมกับความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมนี้เอง ลักษณะสังคมนิยมได้เริ่มแพร่หลายในกลุ่มนักชีนกรนาซีพอย่างกว้างขวาง ผู้ที่แพร่หลายลักษณะสังคมนิยมอย่างไร้ผล คือ คาร์ล มาร์ก ซึ่งได้รับการยกย่องว่า บิดาของการปฏิรูปต่อสังคมโลก

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักศึกษาทราบถึง

- วิธีการที่เขียนครรภ์ต่างๆ ในศตวรรษของชาติเยอรมันพยายามหาทางประนี-ประนอมกับพวกปฏิวัติ
- วัตถุประสงค์ของการปฏิรูปต่ออุตสาหกรรมในศตวรรษของชาติเยอรมัน
- การปฏิรูปต่ออุตสาหกรรมที่เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดความเจริญทางด้านวิชาการและต่างๆ
- ผลกระทบจากการปฏิรูปต่ออุตสาหกรรมมีต่อการค้า ชีวิตของชาติเยอรมัน
- อุดมการณ์ของคาร์ล มาร์ก ที่นำไปสู่การปฏิรูปต่อสังคมโลก

บทที่ ๓

๑ การปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1830 ในติมแคนของ

สหพันธ์รัฐเยอรมัน

๑. การปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1830 ในประเทศฝรั่งเศส

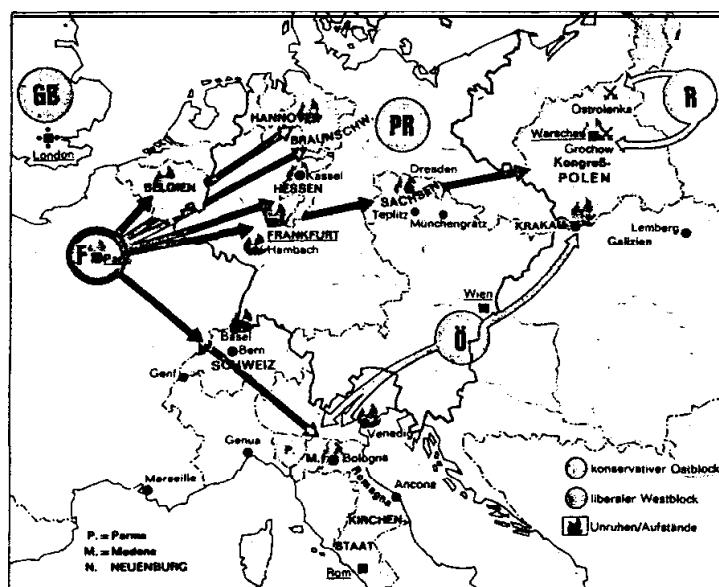
จุดรวมเปิดของการปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1830 ในทวีปยุโรป ก็คือประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศแรก¹ สาเหตุของการปฏิวัตินี้ในประเทศฝรั่งเศสนั้น เนื่องมาจากพระเจ้าชาร์ลที่ ๑๐ แห่งราชวงศ์บูร์บอง (Charles X of the Bourbon ทรงราชย์ ค.ศ. 1824-1830) ได้ออกกฎหมายริตรอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชน วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ค.ศ. ๑๘๓๐ พระองค์ทรงสั่งบีบสื่อสารมวลชน บุบรัชสภาราเวย์ให้ทำการเลือกตั้งใหม่ โดยกำหนดสิทธิการเลือกตั้งของชนชั้นกลาง ประชาชนจึงไม่พอใจ การปฏิวัติจึงเกิดขึ้น การปฏิวัติครั้งนี้จึงเรียกว่า "การปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม" พระเจ้าชาร์ลที่ ๑๐ ทรงสละราชสมบัติແஸ์เตอร์จหนีไปประเทศอังกฤษ ถึงแม้ว่าพวกปฏิวัติจะห่างงานสำเร็จ แต่ก็ตกลงกันไม่ได้ว่าจะให้มีการปกครองระบอบใดต่อไป พวกชนชั้นกลางต้องการให้มีการปกครองแบบสาธารณรัฐ แต่พวกเจ้าและพวกขุนนางต้องการให้มีการปกครองระบอบกษัตริย์ งานที่สุดพวงขุนนางได้ทำการเจรจาทับพวกชนชั้นกลางโดยใช้สนธิ ให้พระเจ้าหลุยส์ ฟิลลิป ดู๊ก แห่งออร์ลี昂 (Louis Philippe Duke of Orleans) ได้มีโอกาสเข้ามาริหารประเทศ เมื่อพระเจ้าหลุยส์ฟิลลิป ทรงยอมให้สิทธิบางประการแก่ประชาชน และทรงจัดตั้งรัฐบาลที่ประกอบด้วยชนชั้นกลางอีก ประชาชนจึงนิยมพระองค์มากและเรียกพระองค์ว่า กษัตริย์ของประชาชน²

¹Gebhardt III. Op.cit., p.117.

²รายละเอียดหาอ่านได้จาก กอบเกื้อ สุวรรณภัต-เพียร บรรณาธิการ,
การยั่งยืน สถาบันพิมพ์คัมภีร์ พ.ศ. ๒๕๑๙ หน้า ๒๑๗-๒๑๙ ม.ร.ว.แสงวีสม
เกย์มศรี, อ้างแล้ว, หน้า ๓๒๓-๓๒๕.

2. การปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม ก.ศ. 1830 ในสหพันธ์รัฐเยอรมัน

ผลสำเร็จจากการปฏิวัติของพวกเสรีนิยมในประเทศฝรั่งเศส เป็นตัวอย่างที่ทำให้พวกเสรีนิยมในประเทศอื่นๆ เอาอย่าง การปฏิวัติจึงขยายตัวเข้าไปในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน จากนั้นก็เข้าไปในภาคในประเทศอิตาลี เบลเยียม โปรแลนด์ และจังหวัดรายไปยังประเทศต่างๆ ทั่วยุโรป สหรับดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน การปฏิวัติครั้งนี้ไม่ถูแรงนัก ทั้งนี้ เพราะเมื่อพวกเสรีนิยมในรัสเซียและแครวนต่างๆ ของสหพันธ์เรียกร้องให้ขึ้นเป็นปกครองทางการเปลี่ยนแปลงและแก้ไขรัฐธรรมนูญ พวกชนชั้นปักษ์สองฝ่ายส่วนใหญ่เป็นพวกอนุรักษ์นิยมต่างกันเกรงว่า จะเกิดเหตุรุนแรงขึ้นเมื่อตอนอย่างในประเทศฝรั่งเศส พวกชนชั้นปักษ์สองฝ่ายของสหพันธ์รัฐเยอรมันเป็นจำนวนมาก จึงยอมถอนอ่อนผ่อนตามคำเรียกร้องบางข้อของพวกเสรีนิยม ความวุ่นวายจึงเกิดขึ้นเพียงบางรัฐหรือบางแครวนที่ขึ้นผู้นำไม่ยอมปฏิบัติตามคำเรียกร้องของพวกเสรีนิยม



Die Auswirkungen der Juli Revolution in Europa

3. ความรุ่นราษฎร์ในแคร์วันต่างๆ ของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

3.1 แคร์วันบادen

สหพันธ์รัฐได้กำหนดของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ความรุ่นราษฎร์เริ่มก่อตัวขึ้นในแคร์วันต่างๆ ทางใต้ของสหพันธ์รัฐ ในแคร์วันบادen (Baden) เมื่อพระเจ้าลูทวิช ทรีรัฟฟ์ ทรงให้รัฐบาลท่าการ เบสี่บันແປลงและแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ก้าวไปสู่ความมั่นคงมากขึ้น เพื่อมอบสิทธิ์เสรีภาพให้กับประชาชนมากขึ้น ประชาชนจึงร่วมเรียกร้องให้รัฐบาลของแคร์วันบุนเดส์ให้มอบสิทธิ์และเสรีภาพสำหรับสิ่งพิมพ์และหนังสือพิมพ์ให้กับประชาชนตัวอย่างแทนบางท่านของแคร์วัน เท่น คาร์ล เหรอตอร์ เวลเคอร์ (Karl Theodor Welcker) และ คาร์ล พอน โรต์เกค (Karl von Rotteck) ซึ่งเป็นผู้นำของพระเจ้าลูทวิชในรัฐสวาแห่งสหพันธ์รัฐตัวอย่าง เรียกร้องให้ผู้แทนของแคร์วันต่างๆ สันับสนับสนุนพวกตนในการแก้ไขกฎหมายของสหพันธ์ เพื่อทำการรวมชาติเยอรมันให้เป็นประเทศเดียว ทั้งนี้เพื่อความเป็นปึกแผ่นและเสรีภาพของชาวเยอรมันทั้งหมด

3.2 แคร์วันบาร์เบรนหรือบาร์บาราเริ่ง เป็นจากผู้แทนบางท่านของ สภาแห่งแคร์วันบาร์เบรน ซึ่งเป็นพระเจ้าลูทวิช ทรีรัฟฟ์ ทรงให้ชื่อตามพระนามรัฐมนตรีรักษาความมั่นคงภายในของแคร์วัน ชื่อเออดวาร์ด พอน เชิง์ (Eduard von Schenk) อายุ 45 ปี ทรงรับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนของสหพันธ์รัฐ ทรงเป็นผู้นำของสหพันธ์รัฐตัวอย่าง จึงพยายามที่จะรักษาความมั่นคงภายในของแคร์วันต่างๆ ให้เป็นประเทศเดียว ทั้งนี้เพื่อความเป็นปึกแผ่นและเสรีภาพของชาวเยอรมันทั้งหมด

3.3 แคร์วันบราน์ชไวน์ (Braunschweig) ประชาชนได้ทำการขับไล่และเผาปราสาทของเจ้าชายคาร์ลที่ 2 (Herzog Karl II) ซึ่งทำการบุกครองแบบแพ็คการออกจากท่าหนัง กล่าวประชาชนจึงพร้อมใจกันเชิญเจ้าชายวิลไฮล์ม พอน บราน์ชไวน์-เอิล์ฟ (Herzog Wilhelm

von Braunschweig-Ols) ซึ่งเป็นพระเจ้าที่ทรงปกครองแทน โดยที่พระองค์ต้องยอมสัญญาับกับประชาชนว่า จะพระราชทานรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ให้ภายในสองปีถือวายใน ค.ศ. 1832 เพื่อให้ชนชั้นกลางและชาวนามีส่วนร่วมในการปกครองด้วย

3.4 แคว้นคิวร์เรสเซ่น (Kurhessen) เจ้าชายวิลเลียมที่ 2 แห่งเรสเซ่น (Kurfürst Wilhelm II von Hessen) ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้สำเร็จราชการของแคว้น ทรงเกรงว่าจะเกิดความรุนแรงในแคว้นของพระองค์ เมื่อมองแคว้นอื่นๆ พระองค์จึงทรงประกาศให้ประชาชนทราบว่า พระองค์จะทรงมอบรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ที่ให้เสรีภาพแก่ประชาชนมากขึ้น ประชาชนในแคว้นคิวร์เรสเซ่นจึงพอใจ จึงไม่มีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นในแคว้นนี้

3.5 แคว้นซัคเซ่น (Königreich Sachen) เป็นแคว้นที่อยู่ในความดูมครองของพระมหากษัตริย์แห่งประเทศอังกฤษ ประชาชนในแคว้นนี้มิได้เรียกร้องที่จะทำการแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญเมื่อมองย่างแคว้นอื่นๆ หากแต่ว่าประชาชนไม่พอใจในเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของพวกราษฎร์ โดยเฉพาะอย่าง ยิ่งพวกราษฎร์และชนชั้นที่ยากจนต้องการที่จะได้พวกราชชั้นผู้ปกครองลดความเคร่งครัดของกฎหมายและประเพณีเก่าๆ เหล่านั้นลงบ้าง ในระยะแรกมีการเดินขบวนเรียกร้องการเปลี่ยนแปลงของคนจำนวนน้อย แต่เมื่อพวกราษฎร์จำนวนมากจึงได้เดินขบวนกลับมามากขึ้นและรุนแรงขึ้น ในที่สุดมีการเรียกร้องถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคทางการเมือง เมื่อเจ้าผู้ครองแคว้นเห็นว่าไม่สามารถที่จะทนประชานด้วยกาลังได้ จึงยอมท้าการประนีประนอม ซึ่งกับยอมแก้ไขรัฐธรรมนูญของแคว้น ในวันที่ 4 กันยายน ค.ศ. 1831 โดยยอมให้มี 2 สภา สมาชิกของสภาสูงส่วนแต่เป็นพวกราษฎร์ เมื่อย้อนเดิม แต่สภาส่างยօนให้ชนชั้นกลางและชาวนาเข้าร่วมเป็นสมาชิกด้วย เมื่อประชาชนเห็นว่าพวกราษฎร์ได้รับสิทธิบางประการและมีโอกาสเข้าร่วมเป็นสมาชิกสภาส่าง ประชานจึงมีความพอใจ ความรุนแรงหายต่างๆ ในแคว้นซัคเซ่นจึงสงบลง³

³Gebhardt III; op.cit., p.120.

3.6 แคร์นันโน่เพอร์ การเปลี่ยนแปลงงานแคร์นันชั้น เช่น เป็นตัวอย่างให้พวกรสีนิยมในแคร์นันโน่เพอร์ (Hannover) เอาเยี่ยงอย่าง เจ้าผู้ครองแคร์นันโน่เพอร์ทรงว่าจะเกิดความรุนแรง จึงยอมสัญญาที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับเดิม ซึ่งประกาศใช้เมื่อปี ค.ศ. 1819 ให้เป็นไปตามคำเรียกร้องของพวกรสีนิยม แคร์นันโน่เพอร์จึงไม่มีเรื่องรุนแรงเกิดขึ้น⁴

4. ความตื่นตัวทางด้านการเมือง

เมื่อพวกรสีนิยมตามแคร์นันและรัฐต่างๆ ของสหพันธ์รัฐเยอรมันเห็นว่าพวกรสีนิยมและชนชั้นปักษ์รองของแคร์นันและรัฐต่างๆ ส่วนมากยอมให้สิทธิและโอนอ่อนผ่อนตามคำเรียกร้องของพวกรุนแรง แต่ก็มีคนจำนวนมากที่ต่อต้านความคิดเห็นนี้ จึงคือสาเหตุที่สหพันธ์รัฐและเยอรมันต้องมีการเมืองและนักวิชาการเป็นจำนวนมากได้ถือโอกาสใช้สิทธิและเสรีภาพที่ได้มานื้อย่างเต็มที่ บางท่านนำความคิดเห็นนี้ไปอวดในงานวิชาการ แต่ก็มีบ้างที่จัดตั้งชมรมและองค์กรต่างๆ ขึ้น เช่น ชมรมหนังสือพิมพ์ ชมรมนักเร่องและชมรมวิชาการแขนงต่างๆ แล้วเพย์พร์ ความคิดของพวกรุนแรงไปอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกรสีนิยมที่มีหัวรุนแรง ซึ่งส่วนมาก

⁴ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของแคร์นันโน่เพอร์ออกประกาศใช้ใน ค.ศ. 1833 รัฐธรรมนูญฉบับนี้มี 2 สถาบัน เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งแคร์นันชั้น เช่น Gebhardt III : Ibd., p. 121

เป็นสาขาวิชีของไฮเกล (Hegel)⁵ เช่น อาร์โนลด์ รูเก้ (Arnold Ruge) ลูดวิก พอยเออร์บัค (Ludwig Feuerbach) และบรูโน เบอาเออร์ (Bruno Bauer) ได้นำหลักปรัชญาของไฮเกล มาใช้ทางการเมืองและสังคมนิยม ทำให้เกิดการตีนตัวทางการเมืองและสังคมนิยมมากอีกจีน⁶

5. การรื้อฟื้นกтуธีกาแห่งเมืองカラคบนาค

วันที่ 27-30 พฤษภาคม ค.ศ. 1832 ประชาชนและพวกรสีนิยมในแคว้นบาเยอร์น ประมาณหนึ่งมีคนได้จัดงานที่ปราสาทวาร์ทบวร์ก (Wartburg) ในเมือง汉姆บัค (Hambach) เพื่อฉลองรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ของแคร์น ผู้นำในการจัดงานนี้คือ 雅各อบ ซีเบนไฟร์เพอร์ (Jacob Siebenpfeiffer) ในงานนี้มีผู้ถือภัยทางการเมืองจากประเทศโปแลนด์ (Poland) เข้าร่วมประชุมด้วย ชาวโรบลันต์เหล่านี้ได้รับการยกย่องว่า เป็นเสมือนผู้ห้องร่วมสายรั้วดีตี่ได้ทันทุกๆ ผู้อุดมการณ์ร่วมกันคือ "การเรียกร้องเสรีภาพ" ที่ประชุมแห่งเมือง汉姆บัคได้เรียกร้องให้มีการ

⁵Hegel ; George Wilhelm Friedrich นักปรัชญาชาวเยอรมัน เกิดเมื่อวันที่ 27 สิงหาคม ค.ศ. 1770 ที่เมืองสตุทท์การ์ท (Stuttgart) ตาย 11 พฤษภาคม ค.ศ. 1831 ที่เมืองเบอร์ลิน (Berlin) เป็นอาจารย์สอนอยู่ที่เมืองเยนนา (Jena) ค.ศ. 1805-6 ที่ไฮเดลเบร์ก (Heidelberg) ค.ศ. 1816-17 ที่แบร์ลิน ค.ศ. 1818-1831 ไฮเกลได้อาศัยทฤษฎีทางด้านเทววิทยา (Theologie) มาเป็นทฤษฎีทางปรัชญาของเขาว่า จึงเรียกว่า ตืออาส์คทิก (Dialektik) ซึ่งหมายถึงวิชาศิลป์ในการพูดเพื่อให้เกิดความคิด ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 อย่าง 1. โลกิก (Logik) คือความคิดตามเหตุผลของตนเอง (Idea an sich) 2. ปรัชญาธรรมชาติ (Natuphiiosophie) คือความคิดที่ได้จากการสภาพแวดล้อม (Idea außer sich) 3. ปรัชญาที่ได้จากการจิตสำนึกหรือสติสัมปชัญญา (Philosophie des Geistes) Fischl Johann : Geschichte der Philosophie. Verlag Styria Graz-Wien-Köln 1964. p.362-367.

⁶Gebhardt III. Op.cit., p.122.

รวมดินแดนทั้งหมดของชนชาติเยอรมันเข้าด้วยกัน แล้วจัดตั้งเป็นประเทศโดยใช้ชื่อว่า "ชาติประชาธิปไตยเยอรมัน" (Nationaldeutschen Demokratie = นาซีโอนาลต้อโยเช่น เดอร์มคราตี้) แต่แนวความคิดและการเรียกร้องต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้รับความสนใจจากชนชั้นปักครองของแคร์วันได้เลย ใน ค.ศ. 1833 พوانักศึกษาหัวรุนแรงบางพวกได้ทำการบุยเบย์และเรียกร้องให้มีการท้าทายบูชานี้สถาณต่างๆ วันที่ 3 เมษายน ค.ศ. 1833 พวากหัวรุนแรงได้ทำการโจมตีสถาณต่างๆ รวมแห่งเมืองพรังศ์พวร์ท และพยายามวางแผนเบิดรัฐสภาแห่งเมืองพรังศ์พวร์ท ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้เกิดความสุนеныาจื้นมาใหม่ แต่ประชาชนตามแคร์วันต่างๆ ไม่สนับสนุนการกระทำของนักศึกษาหนึ่น เมท. เตอร์นิคซ์ อีคร เสนอบตีแห่งประเทศไทย จึงถือโอกาสนี้พื้นฟู "กฤษฎีกาแห่งเมืองカラ์ลบาด" จื้นมาใหม่ เขาจัดตั้งคณะกรรมการจื้นมาชุดหนึ่ง ให้ทำหน้าที่ติดตามและปราบปรามพวกหัวรุนแรงและพวกเสรีนิยม คณะกรรมการชุดนี้สามารถออกกฎหมายริตรอนสิทธิและเสรีภาพของนักศึกษาและอาจารย์ ตลอดจนสามารถสั่งบัญชาให้ นักศึกษาและอาจารย์ส่วนหนึ่งผลอดทนพวกเสรีนิยมในสหพันธ์รัฐเยอรมัน ได้ทำการประนามและต่อต้านการรื้อฟื้นกฤษฎีกาแห่งเมืองカラ์ลบาดนี้อย่างรุนแรง⁷

6. การแทรกแซงจากต่างประเทศ

ขณะที่พวกเสรีนิยมของเยอรมันกำลังตกอยู่ในวิกฤตการณ์คับขัน ประเทศต่างๆ ทางบูรบพีเป็นศัตรูของชนชาติเยอรมัน ได้ถือโอกาสเข้าแทรกแซงทางการเมือง วันที่ 7 กันยายน ค.ศ. 1833 พาว์เมอร์สตัน (Palmerston) รัฐมนตรีต่างประเทศของอังกฤษประกาศว่า อังกฤษเป็นประเทศหนึ่งที่ได้ร่วมลงนามในสนธิสัญญาสัมพันธ์มิตรสัมมาอนาจ (Quadrupelallian) เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม ค.ศ. 1815 ณ กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส สนธิสัญญานั้นระบุถึงความร่วมมือของสัมมาอนาจ (รัสเซีย ออสเตรีย อังกฤษและปรัสเซีย) ที่จะช่วยกันรักษา

⁷ Suchenwirth, Richard Deutsche Geschichte. Dollheimer Leipzig 1938. p.451.

สันติภาพของยุโรป ด้วยมาตราอำนาจทึ่งสืมอำนาจและสิทธิ์ที่จะเข้าร่วมแบ่งเขตการเมืองและความปุ่งยากของประเทศต่างๆ ในยุโรปให้กับลับสืบความสงบ ฉะนั้นอังกฤษจึงขอประท้วงการกระทำของสหภาพแห่งสหพันธ์รัฐเยอรมัน ที่ริเริ่มพื้นกฤษฎีการแห่งเมืองคาร์ลbadt และทำการปราบพวกเสรีนิยมด้วยความรุนแรง อันจะเป็นสาเหตุที่ทำให้ยุโรปเกิดความวุ่นวายขึ้นได้ ประเทศฟรั่งเศสก็ถือโอกาสสนับสนุนการประท้วงของอังกฤษด้วย⁸ การประท้วงของอังกฤษและฟรั่งเศสได้สร้างความลุ่มลาภใจให้กับรัฐสหภาพของสหพันธ์รัฐเยอรมันเป็นอย่างมาก เพราะการประท้วงนี้ นอกจจะเป็นการสนับสนุนพวกเสรีนิยมและพวกชาตินิยมแล้ว ยังเป็นการแทรกแซงทางด้านการเมืองระหว่างประเทศอีกด้วย ผู้แทนของสหพันธ์รัฐเยอรมันจึงเรียกประชุมสามาธิบดีของสหพันธ์อี่างรีบด่วน ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1834 คณะกรรมการรัฐมนตรีของสหพันธ์รัฐได้มาระชุมกันที่กรุงเวียนนา แล้วประกาศว่าสหภาพแห่งสหพันธ์รัฐเยอรมันมิได้มีเจตจำนงที่จะกระทำรุนแรงต่อพวกเสรีนิยม หากแต่เพียงต้องการที่จะป้องกันมาให้พวกเสรีนิยมทำการล้มล้างระบบการปกครองที่มีอยู่แต่เดิมเท่านั้น เป็นอันว่าสหพันธ์รัฐเยอรมันสามารถกีดกันการแทรกแซงของต่างประเทศได้สำเร็จ เมทเตอร์นิคซ์ จึงสั่งให้เข้าครอบครองรัฐต่างๆ ทำการปราบปรามพวกเสรีนิยมในรัฐต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของสหพันธ์รัฐเยอรมันต่อไป แต่คำสั่งของเขานี้ไม่ค่อยจะได้ผลเท่าไรนัก ทั้งนี้เพราะสถานการณ์ในด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมของสหพันธ์รัฐเยอรมันกำลังมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก⁹

7. ส่างแห่งความเสื่อมของเมทเตอร์นิคซ์

ขณะที่เมทเตอร์นิคซ์กำลังทำการรื้อพื้นกฤษฎีการแห่งเมืองカラ์ลbadt ขึ้นมาใหม่ และเรียก

⁸ ใน ค.ศ. 1818 ฟรั่งเศสจึงได้จ่ายค่าบัญกรรมสหภาพหมุดแล้ว จึงขอเข้าเป็นสมาชิก สนธิสัญญาสัมพันธ์มิตรสัมมาชนจึงได้เปลี่ยนชื่อเป็น สัมพันธ์มิตรห้ามหาอำนาจ (Quadrupelallianz) ภาษาเยอรมันใช้คำว่า (GroBe Allianz รกรสเซ่ อลล์ออง) Gebhardt III. Op.cit., p.124.

⁹ I bid.

ร้องให้พวกเจ้าและขุนนางของรัฐและแคว้นต่างๆ ทำการบราบพากเสรีนิยมอยู่นั้น มีเจ้าและขุนนางเป็นจำนวนมากไม่ยอมร่วมมือด้วย ทั้งนี้因为ขณะนั้นแคว้นบรัสเซียได้จัดตั้งสหภาพศุลกากร (Deutsche Zollverein ต่อไปเรียกว่า ชาลล์ฟอร์ไวน์) ซึ่งเป็นผลสำเร็จ สหภาพศุลกากรที่บรัสเซียเป็นผู้จัดตั้งขึ้นนี้ บรัสเซียได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่วันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 1818 โดยเริ่มจากการเก็บภาษีสินค้าจากนครรัฐและแคว้นต่างๆ ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การปกครองของแคว้นบรัสเซีย ทำให้นครรัฐและแคว้นต่างๆ ที่เสียผลประโยชน์ และประสบความยุ่งยากจากการขนส่งสินค้าผ่านดินแดนของแคว้นบรัสเซีย ขอเข้ามีเป็นสมาชิกทางการห้ากับบรัสเซีย วันที่ 20 มีนาคม ค.ศ. 1833 บรัสเซียจึงหักหันนครรัฐและแคว้นต่างๆ ทางเหนือของยุโรปให้มาร่วมกับตน เพื่อจัดตั้งเป็นสหภาพศุลกากร ซึ่งประสบผลสำเร็จและประกาศเป็นสหภาพศุลกากร เมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1843¹⁰ ทำให้สินค้าต่างๆ มีราคาถูกลงมาก เพราะไม่ต้องเสียภาษีซ้ำซ้อน ผลกระทบความสำเร็จในการรวมตัวเป็นสหภาพศุลกากรครั้งนี้ ทำให้เจ้าและขุนนางของรัฐและแคว้นต่างๆ ไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดของเมทเตอร์นิคซ์ เจ้าและขุนนางเป็นจำนวนมากจึงเปลี่ยนใจและสนับสนุนให้บรัสเซียทำการรวมชนชาติเยอรมันเพื่อจัดตั้งขึ้นเป็นประเทศ

8. ขวนที่นำไปสู่การปฏิวัติแห่งปี ค.ศ. 1848

ขณะที่เจ้านครรัฐและแคว้นต่างๆ เป็นจำนวนมากในสหพันธ์รัฐเบอร์มันกานดังรอนอ่อนฟอนตามคำเรียกร้องของพากเสรีนิยม เนทุการฟื้นแรงที่ไม่เคยมีครั้งใดมาก่อนมาถูกยกเว้นไปในเดือนเมiyุนายน ค.ศ. 1837 พระเจ้าวิลเลียมที่ 4 แห่งแคว้นไฮนริชเฟอร์ (Wilhelm IV von Hannover) เสด็จสวรรคต พระอนุชาของพระองค์ทรงพระนามว่า เจ้าชายแยนส์ที่ เอาوغส์ (Ernst August) จึงได้ขึ้นครองราชย์ เจ้าชายแยนส์ทรงทิ้งว่าพระองค์ไม่จะเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญที่ประกาศไว้ใน ค.ศ. 1833 ดังนั้นในวันที่ 1 พฤศจิกายน ค.ศ. 1837 พระองค์ทรงประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับ ค.ศ. 1833 จึงเป็นเหตุให้พากเสรีนิยมและ

¹⁰Ploetz ; Op.cit., p.853.

ประชาชนในแคว้นยั่นโนนเพอร์ ไม่พอใจ ในจำนวนนี้มีศาสตราจารย์ 7 ท่านแห่งเมืองเก็อททิงเก้น (Göttingen) ได้ทำการประท้วง โดยการยื่นฎีกาต่อเจ้าชาย ในวันที่ 1 ธันวาคม ค.ศ. 1837 เจ้าชายยั่นส์ท เอกุส ทรงสั่งปลดศาสตราจารย์ทั้ง 7 ในจำนวนนี้ 2 ท่าน ถูกเนรเทศไปออกจากแคว้นยั่นโนนเพอร์ภายใน 3 วัน เหตุการณ์ครั้งนี้ทำให้เกิดการขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างพวกเสรีนิยมและพวกอนุรักษ์นิยมในสหพันธ์รัฐเยอรมันเข้มมาใหม่ นักประวัติศาสตร์เยอรมันถือว่าเหตุการณ์ครั้งนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่นำไปสู่การปฏิวัตินี้ ค.ศ. 1848 ในสหพันธ์รัฐเยอรมัน¹¹

¹¹Suchenwirth. Op.cit., p.452.

2 ระบบแรกเริ่มของการปฏิวัติอุตสาหกรรมในศิลป์คณของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

1. สิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ ซึ่งเป็นที่มาของการปฏิวัติอุตสาหกรรม

ใน ค.ศ. 1445 ชาวเยอรมันชื่อ โยห์น ဂูเทนแบร์ก (Johann Gutenberg) ซึ่งเป็น ชาวเมืองไมนซ์ (Mainz) ประดิษฐ์เครื่องพิมพ์ (ซึ่งตัวพิมพ์ทำด้วยโลหะ สามารถเปลี่ยนตัว อักษรได้) สาเร็จเป็นเครื่องแรก¹ นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาการพิมพ์หนังสือได้ขยายตัวอย่างรวด เร็วและกว้างขวาง ทำให้วิทยาการแขนงอื่นๆ ตื่นตัวไปด้วย มีการศักดิ์ประดิษฐ์เครื่องมือ เครื่องใช้ต่างๆ มากยิ่งขึ้น ประมาณ ค.ศ. 1580 มีการคิดค้นและประดิษฐ์เครื่องจักรและ เครื่อง ยนต์ เพื่อใช้เป็นเครื่องทุ่นแรงตามโรงงานต่างๆ ใน ค.ศ. 1705 ชาวอังกฤษชื่อ โธมัส นิวคัม (Thomas Newcome) สร้างเครื่องสูบน้ำที่ใช้พลังงานจากไอน้ำ เพื่อช่วยสูบน้ำออกจากเหมือง แร่และบ่อถ่านหินที่เมืองเดวอนเชร์ (Devonshire) ให้สาเร็จ แต่เครื่องสูบสำหรับนิวคัม ใช้ ถ่านหินจำนวนมากเป็นเชื้อเพลิง จึงทำให้เครื่องสูบน้ำนี้ยังไม่เป็นที่นิยม ใน ค.ศ. 1782 เจมส์ วัตต์ (James Watt) ชาวสก็อต ได้ดัดแปลงเครื่องจักรไอน้ำของนิวคัม จนใช้ได้ผลดี เครื่อง จักรไอน้ำลีจ์ได้รับความนิยมและใช้กันอย่างแพร่หลายตามโรงงานต่างๆ ใน ค.ศ. 1786 ชาว อังกฤษชื่อ ไซมิงตัน (Symington) ได้ทดลองใช้เครื่องจักรไอน้ำกับเรือเป็นครั้งแรก แต่ยัง ไม่ประสบผลสำเร็จ จนกระทั่งถึง ค.ศ. 1807 ชาวอเมริกันชื่อ ฟูลตัน (Fulton) ซึ่ง

¹ ภาษาหลังจากที่ ဂูเทนแบร์ก ประดิษฐ์เครื่องพิมพ์สาเร็จใน ค.ศ. 1445 แล้ว เขา ถูกอิทธิพลทางศาสนาป็นคั้นอย่างมาก จนทำให้ฐานะการเงินของเขาร้ายแรง จนต้องประสบความยุ่งยาก ค.ศ. 1458 โยห์น พุสต์ (Johann Fust) ซึ่งเป็นชาวเมืองไมนซ์เมื่อนั้น ได้ให้ความช่วยเหลือทางการเงินและช่วย ဂูเทนแบร์กปรับปรุงเครื่องพิมพ์ให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น

ประดิษฐ์เรือกลไฟได้สำเร็จและทดลองเล่นที่แม่น้ำหัดสัน (Hudson) หลังจากนี้เรือกลไฟได้รับการตัดแปลงมาเรื่อยๆ จนถึง ค.ศ. 1818 กิจกรรมการต่อเรือจึงเจริญขึ้นหน้า ซึ่งกับสามารถแล่นข้ามมหาสมุทรได้สำเร็จ โดยแต่ละจากเมืองนิวยอร์ค (New York) มาบังเมืองลิเวอร์พูล (Liverpool) อีกสามสิบปีต่อมา (ค.ศ. 1847) จึงมีบริษัทเดินเรือระหว่างอเมริกา-ยูโรปเกิดขึ้น และที่เครื่องจักรไอน้ำก้าวสั้นทดลองใช้กับเรืออยู่นั้นได้มีการทดลองใช้ไอน้ำในการเดินรถไฟฟ์ที่มีชื่อเสียงมากในการปรับปรุงและสร้างรถจักรเพื่อภารဓาไฟฟ้า จอร์จ สตีเฟนสัน (George Stephenson) ซึ่งสร้างรถจักรไอน้ำได้สำเร็จ ใน ค.ศ. 1814 หลังจากนี้อีกสิบห้าปี (ค.ศ. 1830) จึงมีการเดินรถไฟ ทางรถไฟสายแรกของโลกวิ่งระหว่างลิเวอร์พูล-แมนเชสเตอร์ (Liverpool-Manchester) ในบรรดาศิลปะดั้งเดิมหลังจากนี้กิจกรรมรถไฟฟ้ารับความสนใจอย่างมาก และเริ่มเจริญรุ่งเรืองในสหพันธ์รัฐเยอรมัน ใน ค.ศ. 1835 ทางรถไฟสายแรกในตินแคนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน วิ่งระหว่างเมือง เนือนแบร์ก-ฟือร์ท (Nürnberg-Fürth) แล้วซึ่งขยายออกไปยังแคว้นต่างๆ ใน ค.ศ. 1809 ชาวเยอรมันซึ่อ เชอมเมอร์ริง (Sommering) ศัลพะระบบ石榴เล็กไฟฟ้า ค.ศ. 1833 ชาวเยอรมันสองคน คือเก้าส์ (Gaus) และเวเบอร์ (Weber) นำระบบแม่เหล็กไฟฟ้ามาสร้างกระดิ่งไฟฟ้าได้สำเร็จ ใน ค.ศ. 1837 ชาวลอนดอน ซึ่อวิทส์โตรน (Wheatstone) นำระบบแม่เหล็กไฟฟ้ามาใช้ในการสื่อสารได้สำเร็จในปีเดียวกันนี้เอง ชาวอเมริกันซึ่อ มอร์ส (Morse) คิดเครื่องส่งโทรเลขแบบมอร์สได้สำเร็จ ใน ค.ศ. 1851 ได้มีการวางสายโทรศัพท์ทะเลจากเมืองโดเวอร์ (Dover) ไปยังเมืองคาเลส (Calais) สิบปีหลังจากนี้ (ค.ศ. 1862) ชาวเยอรมันซึ่อฟิลลิปส์ ไรส์ (Philipp Reis) คิดเครื่องโทรศัพท์ได้ใน ค.ศ. 1879 ชาวอเมริกันซึ่อเอดิสัน (Edison) คิดหลอดไฟฟ้าได้สำเร็จ โดยการตัดแปลงจากหลอดตะเกียงไฟฟ้า ซึ่งบรรดาศิลปะมีใช้กันตั้งแต่ ค.ศ. 1814 เป็นต้นมา²

²รายละเอียดหายาจานได้จากหนังสือ Mommsen Wilhelm : Geschichte des Abendlandes : Verlag F. Bruckmann-München 1960 pp.270/71. Busch Ernst ; Grundzüge der Geschichte. Frankfurt am Main-Berlin-Bonn 1960 p.58. Ploetz ; Op.cit., p.834.

2. ความหมายของคำว่า ปฏิวัติอุตสาหกรรม

ปฏิวัติอุตสาหกรรม หมายถึง การพัฒนาและเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของระบบอุตสาหกรรม ทำให้ความเป็นอยู่และแนวความคิดของมนุษย์เปลี่ยนไปจากระบบเดิมทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เป็นอย่างมาก หรือหมายถึง การปฏิวัติอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว จนเป็นผลกรอบต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม การเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมนั้น เกิดจากผลงานทั้งทางด้านวิชาการและทางด้านการผลิต ทางด้านวิชาการ มีการค้นคิดและประดิษฐ์เครื่องจักร เครื่องกลและเครื่องทุ่นแรงต่างๆ ทางด้านการผลิต เปลี่ยนจากการใช้แรงงานคนและสัตว์ มาใช้เครื่องมือและเครื่องทุ่นแรงต่างๆ ทำที่มีประสิทธิภาพในการผลิต คือผลิตได้คุณภาพดีขึ้น เรื่อยๆ และมีปริมาณมากขึ้น อังกฤษเป็นประเทศแรกของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอุตสาหกรรม สืบประยุกต์มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1760-1830 ประเทศพรั่งเศสและเบลเยียม มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมหลังจากอังกฤษ ฝรั่งเศสและสหราชอาณาจักรมันและสหราชอาณาจักรมีการปฏิวัติอุตสาหกรรม ประมาณ พ.ศ. 1830-1850 ที่การปฏิวัติอุตสาหกรรมของอังกฤษเริ่มต้นในคริสตศตวรรษที่ 19 จนถึงที่การปฏิวัติอุตสาหกรรมของอังกฤษเริ่มต้นในคริสตศตวรรษที่ 20 และอีกหลายประเทศยังไม่มีการปฏิวัติอุตสาหกรรมเลย³ การปฏิวัติอุตสาหกรรม นอกจากจะทำให้มีการค้นคิดและประดิษฐ์เครื่องจักร เครื่องกลและเครื่องมือต่างๆ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้มีการขยายตัวทางด้านธุรกิจและภาคการผลิตแล้ว ยังทำให้เกิดความเจริญและขยายตัวทางด้านอื่นๆ อีกด้วย เช่น ความเจริญทางด้านเกษตรกรรม ความเจริญทางด้านวิชาการ ความเจริญของระบบการศึกษา การเก็บภาษี การใช้สื่อการสอนในการติดต่อค้าขาย ความเจริญทางด้านคมนาคม-ขนส่ง ฯลฯ ความเจริญต่างๆ เหล่านี้มีผลกรอบต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพราะทำให้ชีวิตและความเป็นอยู่ของมนุษย์มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

³ploetz; Ibid., p. 814.

4. วิทยาศาสตร์และความเจริญทางด้านเกษตรกรรม

ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์ เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การกิจกรรมในดินแคนดอง สหพันธ์รัฐเบอร์มันเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว ใน ค.ศ. 1824 ยุสทุส ลีบิก (Justus Liebig 1803-1873) เดินทางมาเยี่ยมเมืองเกิสเซ่น (Gießen) เขาเป็นผู้ริเริ่มสร้างห้องทดลองเกี่ยวกับวิชาการทางด้านเคมีในดินแคนดองของสหพันธ์รัฐเบอร์มัน ชาวเยอรมันอีกท่านหนึ่งคือ นายแพทร์ อัลเบรคซ์ ทาแคร์ (Albrecht Thaer 1725-1828) ได้ทำการค้นคว้าและวิจัยเกี่ยวกับส่วนประกอบของดินเพื่อว่า ดินใดแต่ละสถานที่มีส่วนประกอบอะไรเมื่อนึน และพืชแต่ละชนิดก็ต้องการปุ๋ยแตกต่างกันด้วย นายแพทร์ ทาแคร์ กล่าวว่าการเพาะปลูกในระบบที่เรียกว่า "นาสามส่วน"⁴ ที่บูรณะลังทากันอยู่นี้เป็นอุปสรรคต่อความเจริญทางด้านเกษตรกรรมของยุโรปอย่างมาก เพราะเกษตรกรต้องเสียเวลาและเสียเงินที่จะซื้อสินค้าเพื่อที่จะสะสูนปุ๋ย เขาให้ความคิดเห็นว่าเกษตรกรสามารถปลูกพืชขึ้นที่ดินแปลงเดียวทั้งหมดได้ เพียงแต่ว่าเกษตรกรควรจะปลูกพืชต่างๆ นิตสับเปลี่ยนกันไปตามฤดูกาล ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เกษตรกรเบอร์มันจึงปลูกพืชที่เป็นอาหารของสัตว์ตลอดปี การผลิตอาหารของสัตว์ได้มากนี้เอง ทำให้การค้าทางด้านบุสต์ร์เจริญอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ศาสตราจารย์ ยุสทุส ลีบิก ยังได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับปุ๋ยเพิ่มเติม เขายังงานว่าปุ๋ยที่มีคุณภาพดีสำหรับพืชนั้น มีอาจมีแต่เพียงปุ๋ยหมักและปุ๋ยมูลสัตว์เท่านั้น หากแต่ยังมีปุ๋ยคุณภาพดีที่สามารถผลิตโดยวิธีทางวิทยาศาสตร์ และสามารถผลิตได้ปริมาณมากในเวลา

⁴ระบบนาสามส่วนคือ ที่นาแต่ละแปลงจะถูกแบ่งออกเป็นสามส่วน เกษตรกรจะปลูกพืชในที่ดินส่วนหนึ่งในฤดูใบไม้ผลิ นาส่วนที่สองจะปลูกพืชในฤดูใบไม้ร่วง นาและที่นาส่วนที่สาม เว็บร่างไว เพื่อสะสมปุ๋ยตลอดปี พอดีกับที่สอง เกษตรกรจะปลูกพืชในนาส่วนที่สามในฤดูใบไม้ผลิ นาส่วนที่หนึ่งจะปลูกพืชในฤดูใบไม้ร่วง จะมีนาที่น้ำส่วนร่างไว เพื่อสะสมปุ๋ยหมุนเวียนกันไปเรื่อยๆ Gebhardt III: Op.cit., p.384.

อันรวดเร็วอีกด้วย บุปที่ร่านี้คือปุยเบมี⁵ ซึ่งมีคุณภาพดีเทียบเท่าบุญหมักและบุญมูลสัตว์ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผลิตผลทางด้านเกษตรกรรมและปศุสัตว์ของเยอรมันจึงเจริญอย่างรวดเร็วอีกด้วย ทำให้ชาวเยอรมันมีอาหารพอเพียงในการเลี้ยงประชากร ซึ่งเพิ่มจำนวนอย่างรวดเร็วได้⁶

5. ขั้นตอนของการปฏิวัติอุตสาหกรรมในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน

ขณะที่การเกษตรกรรมในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมันกำลังเจริญรุ่งหน้าไปนี้ โรงงานอุตสาหกรรมในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมันก็ค่อยๆ เจริญตาม ประมาณ ค.ศ. 1830 เป็นต้นมา โรงงานอุตสาหกรรมในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมันเริ่มได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง นักประวัติศาสตร์เยอรมันจึงถือว่า ระยะนี้เป็นระยะเริ่มแรกแห่งการปฏิวัติอุตสาหกรรมของชนชาติเยอรมัน อย่างไรก็ตามโรงงานอุตสาหกรรมในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ในระยะนี้ส่วนใหญ่ยังอยู่ในสภาพของโรงงานเล็กๆ ที่มีคนงานเพียงไม่กี่คน ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นสมาชิกของครอบครัวนั่นเอง หรือที่เรียกว่าเป็น "อุตสาหกรรมภายในครอบครัว" ส่วนอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หรืออุตสาหกรรมขนาดใหญ่นั้น ทางรัฐบาลเริ่มส่งเสริมให้มีการทำเหมืองถ่านหิน (ทั้งนี้เพราะถ่านหินนอกจากจะใช้เป็นเชื้อเพลิงในการให้พลังและความร้อนสำหรับภัยในประเทศแล้ว ยังเป็นวัตถุดีบและเป็นสินค้าออกที่ทุกประเทศต้องการ เป็นอย่างมาก) ต่อมาการทำเหมืองแร่และโรงกลุ่มเหล็กจึงค่อยๆ เจริญตาม ความเจริญของเหมืองแร่ถ่านหิน เหมืองแร่และโรงกลุ่มเหล็ก เป็นที่นักวิเคราะห์ สำคัญที่ทำให้เกิดโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน อย่างไรก็ตามหลังจากที่ ออตโตต์ บิสมาร์ค (Otto von Bismarck) รวมรวมชนชาติเยอรมันที่อยู่ทางภาคเหนือและภาคกลางของยุโรป ให้มาร่วมกับแคว้นบรัสเซีย สถาบันนาจีนเป็นอาณาจักรเยอรมัน

วิถีวิทยาศาสตร์หรือปุยเบมี เช่น บูน (Kaik) ชาตุคลอรีน (Kalin) พอฟอร์ส (Phospho) และก๊าซไนโตรเจน เป็นต้น Gebhardt III : Ibd., p. 132.

ผลเมืองในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมันใน ค.ศ. 1816 มี 23.5 ล้าน ค.ศ. 1820 มี 25.00 ล้าน ค.ศ. 1855 มี 34.56 ล้าน Ibd.

(ครั้งที่สอง) ได้สำเร็จใน ค.ศ. 1871 แล้ว โรงงานอุตสาหกรรมของประเทศเยอรมัน จึงอยู่ในสภาพของโรงงานที่ทันสมัย หรือพูดได้ว่าประเทศเยอรมันเป็นประเทศที่มี "การปฏิวัติอุตสาหกรรม" อุ่นๆ สมบูรณ์

6. อัลเฟรด ครุพพ์ (Alfred Krupp) และ 弗里德里希 (Friedrich List)

ผู้ที่มีบทบาทในการส่งเสริมและสร้างอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมันในระยะแรก คือ อัลเฟรด ครุพพ์ (Alfred Krupp 1812-1887) ตระกูลของเขาร่วมก่อร่างสร้างตัวที่เมืองเอสเซ่น (Essen) ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศเยอรมันนี้ อัลเฟรด ครุพพ์ ได้ขยายกิจการของตนสู่อุตสาหกรรมเหล็ก ของบรรพบุรุษ ให้กลายเป็นบริษัท เหล็กที่ยิ่งใหญ่ของเยอรมันและในที่สุดก็ เป็นบริษัทที่ยิ่งใหญ่ของโลก ทั้งนี้ เพราะสินค้าเหล็กของบริษัท ครุพพ์มีคุณภาพเป็นที่นิยมไปทั่วโลก นอกจากอัลเฟรด ครุพพ์ แล้ว ยังมีชาวเยอรมันอีกท่านหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมอุตสาหกรรมของเยอรมันคือ 弗里ด里希 ลิสท์ (Friedrich List) เขามีความคิดเห็นว่า ประเทศเยอรมันจะเป็นเศรษฐกิจของชนชาติเยอรมันเจริญทัดเทียมชาติอื่นๆ เขาเรียกร้องให้ชนชาติเยอรมันร่วมใจกันจัดตั้งสหภาพคุ้มครอง เพื่อป้องกันไม่ให้สินค้าจากต่างประเทศเข้ามาทำลายธุรกิจอุตสาหกรรมที่ยังอ่อนแอกองชนชาติเยอรมัน จนกว่าชาวเยอรมันจะสามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ แต่มีคุณภาพที่ดีทัดเทียมกับสินค้าของต่างชาติได้ ลิสท์มีได้เพียงแต่คิดและเรียกร้องให้คนอื่นทำ เขายังได้สละทั้งกำลังและความคิด กำลังเงินและกำลังกายให้กับชนชาติเยอรมัน แต่แล้วเขากลับถูกรัฐบาลแห่งแคว้นเวอร์ทเทมแบร์ก (Württemberg) จับในข้อหา "ปลูกปั่นประชาชนและเป็นภัยต่อแผ่นดิน" เขายังลี้ภัยไปอยู่สหรัฐอเมริกา ลิสท์ได้เห็นและได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของรถไฟ ซึ่งมีประโยชน์มากสำหรับการค้าและการเดินทาง ใน ค.ศ. 1832 ลิสท์จึงเดินทางกลับสู่บ้านเกิด และเรียกร้องให้เจ้าผู้ครองแคว้นต่างๆ ของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ตระหนักถึงประโยชน์และความสำคัญของรถไฟ เขาย้ายมา住ที่เมืองนอกริมแม่น้ำไรน์ ที่อยู่ริมแม่น้ำไรน์ ที่เมืองโคโลญ ประเทศเยอรมัน ลิสท์ได้รับการสนับสนุนจากนายพลฟรีดริช วัลเดมาร์ ผู้บัญชาติแห่งเมืองโคโลญ ให้ก่อตั้งบริษัท "บริษัทลิสท์" (List AG) ขึ้น บริษัทนี้มีเป้าหมายคือการผลิตเครื่องจักรและเครื่อง械 รวมถึงเครื่องจักรกลและเครื่องจักรอุตสาหกรรม ให้กับอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดในยุโรป เช่น อุตสาหกรรมเหมืองแร่ กระดาษ ผ้า ฯลฯ ลิสท์ได้รับการสนับสนุนจากนายพลฟรีดริช วัลเดมาร์ ผู้บัญชาติแห่งเมืองโคโลญ ให้ก่อตั้งบริษัท "บริษัทลิสท์" (List AG) ขึ้น บริษัทนี้มีเป้าหมายคือการผลิตเครื่องจักรและเครื่อง械 รวมถึงเครื่องจักรกลและเครื่องจักรอุตสาหกรรม ให้กับอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดในยุโรป เช่น อุตสาหกรรมเหมืองแร่ กระดาษ ผ้า ฯลฯ

ตัว เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ แต่การที่จะให้กิจกรรมพาไปเจริญและดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายได้ จะเป็นที่จะต้องได้รับความสนับสนุนทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองจากเจ้าหน้าที่ในครั้งต่างๆ ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ในครั้งนั้นและเจ้าผู้ปกครองแครวันต่างๆ ไม่ให้ความสนับสนุน กิจกรรมพาไปพื้นที่นี้ก็ไม่สามารถที่จะบรรลุถึงเป้าหมายได้ การเรียกร้องของลิสท์ ไม่ได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมชาติของเขากล่าวที่ทวาร ทำให้ลิสท์รู้สึกผิดหวังมาก ใน ค.ศ. 1846 เขายังได้ทำอัตโนมัติกรรม⁷

7. ระบบการค้าและการเสียภาษีในตินแคนของสหพันธ์รัฐเยอร์มัน

ถึงแม้ว่าความเจริญทางด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมในตินแคนของสหพันธ์รัฐเยอร์มันจะเจริญอย่างรวดเร็ว แต่ระบบการค้าและการเก็บภาษีของนครรัฐและแครวันต่างๆ ในตินแคนของสหพันธ์รัฐเยอร์มัน ยังเป็นอุปสรรคสำคัญที่กระหนบกระเคลื่อนและบีบกัดความเจริญทางด้านเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ เพราะแต่ละนครรัฐและแครวันของสหพันธ์รัฐเยอร์มันต่างก็มีระบบการค้าและการเก็บภาษีของตนเอง สินค้าที่ผลิตในนครรัฐหนึ่ง เมื่อนำไปจำหน่ายในนครรัฐหรือแครวันอื่นๆ ก็ต้องเสียทั้งภาษีเข้าและภาษีออกของแต่ละนครรัฐ จึงทำให้สินค้ามีราคาสูงมาก ถูกห้ามการเงินและคุณค่าของเหลวและแก๊ส เช่น ไนโตรเจน เป็นสื่อกลางในการซื้อขาย ต่างก็มีค่าและมาตรฐานแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดความยุ่งยากทั้งจากการซื้อ-ขายและการเสียภาษี สินค้าจากต่างประเทศจึงสามารถเข้ามาทำการซื้อขายได้ อีกประการหนึ่งเกษตรกรและเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมในตินแคนของสหพันธ์รัฐเยอร์มันเพิ่งจะเริ่มกิจการ ยังไม่มีหลักทรัพย์ที่มั่นคงเพื่อสนับสนุนกิจกรรมและเจ้าของโรงงานในประเทศอื่นๆ ดังนั้นระบบการค้าและการเก็บภาษีในตินแคนของสหพันธ์รัฐเยอร์มัน จึงเป็นอุปสรรคต่อความเจริญของเกษตรกรและเจ้าของโรงงานอุตสาหกรรมในตินแคนของสหพันธ์รัฐเยอร์มัน เป็นอย่างมาก

⁷ Busch : Op.cit., pp.58-59.

8. สหภาพศุลกากร

ความจริงแล้ว นครรัฐและแคร์วันต่างๆ ของสหพันธ์รัฐเยอรมัน เป็นเดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยถ่านหินและแร่ เหล็กซึ่งสามารถทำให้สหพันธ์รัฐเยอรมันเจริญและร่าเรวยได้มากกว่าประเทศอื่นๆ หากแต่ว่านครรัฐและแคร์วันต่างๆ ของสหพันธ์รัฐเยอรมันจะต้องร่วมมือกัน โดยการรวมการค้าและสินค้าต่างๆ เข้าด้วยกัน แล้วจัดตั้งภาษีแพงภาร์ เพื่อเก็บภาษีจากสินค้าของต่างชาติ สินค้าของชนชาติเยอรมันก็จะมีราคาถูกกว่า ซึ่งจะเป็นการตัดคู่แข่งทางการค้าของชนชาติเยอรมันไปในตัว แต่ที่บัญชีติดกันอยู่ในเดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมันขณะนั้น แคร์วันบรัสเซียเพียงแคร์วันเดียว ยังมีต้านเก็บภาษีถึง 67 แห่ง⁸ สินค้าของบรัสเซียเองยังไม่ทันออกจากการค้าของบรัสเซีย ก็มีราคาสูงกว่าสินค้าของต่างชาติเสียแล้ว อายุ่งไรก็ตาม ในวันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 1818 บรัสเซียได้เปลี่ยนระบบการเก็บภาษีใหม่ สินค้าทุกชนิดของนครรัฐต่างๆ ที่อยู่ภายใต้การปกครองของแคร์วันบรัสเซีย จะเสียภาษีผ่านตานเพียงครั้งเดียว ส่วนนครรัฐและแคร์วันอื่นๆ ที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การปกครองของแคร์วันบรัสเซีย ยังต้องเสียภาษีในระบบเก่า การกระท้าของบรัสเซียนี้ ทำให้การค้าของนครรัฐที่อยู่ภายใต้การปกครองของแคร์วันบรัสเซีย ต่างก็ขอเข้าเป็นสมาชิกทางการค้ากับแคร์วันบรัสเซีย วันที่ 30 มีนาคม ค.ศ. 1833 บรัสเซียจึงเริ่มจัดตั้ง "สหภาพศุลกากร"
(Deutsche Zollverein ต่อไปเช่น โซลเพอร์ไอน์) ซึ่งสามารถรวมตัวกันได้สำเร็จและประกาศใช้เป็นทางการ เมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1834⁹ ผลจากความสำเร็จในการรวมเป็นสหภาพศุลกากรนี้ ทำให้นครรัฐและแคร์วันต่างๆ ของชนชาติเยอรมันที่อยู่ทางภาคเหนือและ

⁸Busch : Ibd., p. 49.

⁹ออสเตรียและนครรัฐทางเหนือของสหพันธ์รัฐเยอรมันบางรัฐ ยังไม่ยอมเข้าร่วมในสหภาพศุลกากรนี้ นครรัฐ汉堡 (Hamburg) และเบรเมน (Bremen) สมัยเริ่มเป็นสมาชิกของสหภาพศุลกากรใน ค.ศ. 1889 Gebhardt III. Op.cit., p.105.

ภาคกลางของยุโรป เกิดความคิดที่จะให้บริสเซียเป็นผู้นำในการรวมตัวในแผนของสหพันธ์รัฐเยอรมันเข้าเป็นประเทศเดียวกัน

9. การท้าและการเดินเรือ

แต่ก่อนนี้ชาติเยอรมันไม่เคยมีการเดินทางค้าขายในระยะไกลๆ ประมาณต้นศตวรรษที่ 19 พ่อท้าชาวเยอรมันเริ่มติดต่อทำการท้ากันชาวต่างประเทศ และขยายวงกว้างออกไปเรื่อยๆ โดยเริ่มจากการอาชัยหรือเข้าเรือของต่างประเทศ ทั้งนี้ เพราะชาวเยอรมันยังไม่มีเรือขนาดใหญ่หรือเรือเดินสมุทรของตนเอง อย่างไรก็ตาม ใน ค.ศ. 1816 เริ่มมีเรือกลไฟแล่นในแม่น้ำไรน์ (Rhein) ข้างแส้ว หลังจากนี้ประมาณสิบปี (ค.ศ. 1825) จึงมีบริษัทเดินเรือที่แล่นเป็นประจำในแม่น้ำสายนี้ จึงทำให้กิจการเดินเรือในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมันก่อต้อยา เจริญขึ้น ใน ค.ศ. 1847 เริ่มมีบริษัทเดินเรือทะเลของเยอรมัน ชื่อฮัมบูร์ก-อเมริกา (Hamburg-Amerikad) นับเป็นครั้งแรกที่เรือเดินสมุทรของเยอรมันแล่นข้ามมหาสมุทร ในปีเดียวกันนี้พ่อท้าชาวเยอรมันในเมืองเบรเมน (Bremen) ได้มีคุณบริษัทเดินเรือชื่อ นอร์ดทัคคิลเย่-โลยด์ (Norddeutschen-Lloyd) ทำการติดต่อก้าวขึ้นกับอเมริกาอย่างเป็นทางการ อย่างไรก็ตามในระยะนี้เยอรมันยังไม่สามารถสร้างเรือเดินสมุทรได้เอง ส่วนใหญ่ยังต้องจ้างอังกฤษให้เป็นผู้สร้าง

10. บทบาทของรถไฟ

ถึงแม้ว่าชาวเยอรมันจะทิ่วไบ ยังมีความรู้และความสนใจในเรื่องรถไฟน้อยมาก แต่ก็มีชาวเยอรมันบางส่วนที่เห็นดุณค่า และประโยชน์ของรถไฟมายังแส้ว ประมาณ ค.ศ. 1830 เริ่มมีการสร้างรถไฟในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน หลังจากนี้เพียงห้าปี กิจการรถไฟในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมันก็เจริญรุ่งหน้าอย่างรวดเร็ว วันที่ 7 ธันวาคม ค.ศ. 1835 ทวนรถไฟสายแรกราโนดินดานเดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ได้ทำการวิ่งระหว่างเมืองเนือนแบร์ก-เฟอร์ท (Nürnberg-Fürth) ต่อมาใน ค.ศ. 1838 ได้มีทางรถไฟสายแบร์ลิน-โรทส์ดาม

(Berlin-Potsdam) ค.ศ. 1839 สายไอล์สิก-เดรสเดน (Leipzig-Dresden) ตั้งแต่ ค.ศ. 1840 เป็นต้นมา กิจการรถไฟในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ได้รับความสนใจและความนิยมจากประชาชนเป็นอย่างมาก ถึงกับมีศูนย์กลางที่สำคัญแห่ง ภาคเหนือและภาคกลางมีกรุงแฟรงค์เฟิร์ตเป็นจุดศูนย์กลาง ถนนสู่แม่น้ำไรน์ (Rhein) มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองเคลิน (Köln) ไปแคร์วาน-ไมนซ์ (Rhein-Mainz) มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองฟรังค์ฟุร์ต (Frankfurt) ส่วนทางใต้ ไปแคร์วานบะเยอร์น หรือบาร์วาร์เซีย มีสายสักขีที่เชื่อมระหว่างเมืองมิวนิค-เนือนแบร์ก (München-Nürnberg) ศูนย์กลางของรถไฟทุกแห่ง กลายเป็นจุดสนใจของประชาชน ในการปฏิวัติแห่งปี ค.ศ. 1848 สถานีรถไฟหลายแห่งเป็นสถานที่ตัดพย ที่ชุมชนประท้วง นอกจากนี้ยังเป็นศูนย์กลางที่จะกระจายข่าวต่างๆ¹⁰

11. การเพิ่มประชากรของเมืองใหญ่

ในเวลาต่อมาเกษตรกรทึ้งที่นาของตน แล้วเดินทางเข้าไปทำงานตามเมืองต่างๆ มากขึ้น เนื่องจากเกษตรกรเหล่านี้จำนวนมากเป็นชนชั้นที่ยากจนและไม่มีสิทธิ เสรีภาพทางการเมือง จึงมักจะถูกกดดันเข้มแข็งและได้รับการถูกจากชนชั้นอื่นๆ ฉะนั้นพวกเกษตรกรซึ่งอยากจะเปลี่ยนอาชีพและเปลี่ยนสภาพความเป็นอยู่ของพวกรุนแรงที่สุด จึงต้องเดินทางเข้าไปทำงานตามโรงงานร่องงานซึ่งส่วนใหญ่ก่อตั้งโดยชาวต่างด้าว ลักษณะเด่นของชาวต่างด้าวคือ ภูมิปัญญาด้านการค้าและเทคโนโลยีสูง ทำให้สามารถเข้ามาร่วมงานในอุตสาหกรรมได้มาก ตัวอย่างเช่น เมืองเบอร์ลิน ที่มีประชากรเพิ่มเติมอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้น ใน ค.ศ. 1800 เมืองใหม่ๆ ของสหพันธ์รัฐเยอรมันที่มีประชากรมากกว่า 100,000 คน มีเพียง 3 เมืองเท่านั้น คือเบอร์ลิน (Berlin) วีน (Wien) และแฮมบูร์ก (Hamburg) พอกลับปี ค.ศ. 1850 เพิ่มเป็น 6 เมือง แต่เมื่อเพียง 4 เมืองเท่านั้น

¹⁰Busch. Op.cit., p.58.

คือเบรลิน สัมบาร์ก เบรสเลา (Breslau) และเมินเซ่น ที่ต่อมากลายหลังได้รวมอยู่ในอาณาจักรเยอรมัน (ครั้งที่ 2)¹¹

12. การขยายธุรกิจของสหพันธ์รัฐเยอรมันเจริญและขยายตัวอย่างรวดเร็ว แต่สหพันธ์รัฐเยอรมันในช่วงระยะนี้ยังเป็นดินแดนเกษตรกรรมอยู่ จากสถิติของปี ค.ศ. 1845 ประชากรของแคว้นปรัสเซีย ยังเป็นกลุ่มถึง 74% อย่างไรก็ตาม เมื่อเกษตรกรนิยมเข้ามาทำงานตามโรงงานมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาสังคมขึ้นในเมืองใหญ่ๆ เพื่อเป็นการลดความยุ่งยากในเมืองใหญ่ๆ เหล่านั้นและ เป็นการลดต้นทุนของสินค้าด้วย พวนนายทุนจึงเริ่มสร้างโรงงานอุตสาหกรรมในเมืองเล็กๆ ที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ รายได้เพิ่มอย่างยิ่งตามเมืองต่างๆ แบบสุ่มแม่น้ำไรน์ (Rhein) ซึ่งเป็นแหล่งแร่ธาตุและสถานที่ นอกจากนี้ยังสามารถใช้แม่น้ำไรน์ในการลำเลียงสินค้าอีกด้วย ตั้งนั้นปัญหาต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมจึงขยายตัวอย่างมาก ตามเมืองเล็กๆ ทำให้ประชาชนตามเมืองเล็กๆ เหล่านั้นตื่นตัวและวนเวียนเข้าออกชักจูงให้เป็นเครื่องมือในการปฏิริวัติสังคม¹²

13. ความตื่นตัวทางการเมืองของพวกรัฐและเกษตรกร

ในระยะแรกๆ ของการปฏิริวัติอุตสาหกรรมในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมัน ถึงแม้ว่าการเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมจะเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่กรรมกรและเกษตรกรในดินแดนของสหพันธ์รัฐเยอรมันก็ยังไม่มีบทบาททางสังคม ทั้งนี้ เพราะเกษตรกรและกรรมกรส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ยากจนและยังถูกจำกัดสิทธิ เสือภัยทางการเมือง อีกประการหนึ่งที่ต้องพิจารณาคือ เหล่านี้ยังไม่

¹¹Gebhardt III: Op.cit. p. 133.

¹²I.bid.

สามารถรวมเป็นพวกรเดียวกันได้ ใน ค.ศ. 1844 พวกรกรรมกรในโรงงานหัตถกรรมแห่งแคร์วันชเลเซียน (Schlesien) ได้ก่อความวุ่นวายขึ้น ทั้งนี้เพราะพวกรกรรมกรทนความลำบากในสภาพความเป็นอยู่ของพวกรตนไม่ไหว เนื่องจากโรงงานส่วนใหญ่ในสมัยนั้นยังเป็นโรงงานเล็กๆ ที่ใช้กำลังคน แต่เมื่อเครื่องจักร เจริญมากขึ้นจนสามารถทำงานแทนคนได้ เครื่องจักรสิ่งเริ่มเข้ามาอย่างที่คิดงาน ทำให้คิดงานเป็นจำนวนมากไม่มีงานทำ อีกทั้งจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและชาวนาชาวไร่เป็นจำนวนมากได้ทิ้งที่นาของตน แล้วเดินทางเข้ามาทำงานตามโรงงานต่างๆ จึงทำให้เกิดปัญหาคนสับสนงาน กรรมกรซึ่งแต่ก่อนเคยได้รับค่าจ้างพอบรรทั้งชีวิตได้ จึงกลับได้รับค่าแรงงานน้อยลงจนไม่สามารถจะดํารงชีวิตรอดได้ กรรมกรจึงนัดกันหยุดงานและเรียกร้องขอเพิ่มท่าแรงงาน แต่พวกรนายทุนและเจ้าของโรงงานไม่ยอม เพราะสามารถหาแรงงานหรือหาเครื่องจักรมาทำงานแทนได้ ฉะนั้นพวกรกรรมกรจึงเริ่มหาพร็อพเพอร์ตี้และเริ่มเห็นความสำคัญของพวกรชาวนาชาวไร่ ขณะที่พวกรกรรมกรและเกษตรกรกำลังไม่พอใจสภาพความเป็นอยู่ของพวกรตนอยู่นั้น พวกรเสรีนิยมได้ชักชวนให้พวกรกรรมกรและเกษตรกรซึ่งกำลังต้องการทํางานปฏิริสัชคมาร่วมทำการปฏิริษัททางการ เมืองด้วย พวกรเกษตรกรและพวกรกรรมกรจึงเริ่มสนใจแนวความคิดของพวกรเสรีนิยมมากขึ้น อย่างไรก็ตามขณะนี้ได้มีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงในชนชั้นปักษ์รอง เกิดขึ้นใน ค.ศ. 1840 พระเจ้าเฟรดิริกซ์ วิลไฮส์มที่ 3 (Friedrich Wilhelm III) แห่งปรัสเซีย เสด็จสรรคต มกุฎราชกุมารเจ้าชายเฟรดิริกซ์ วิลไฮส์มที่ 4 (Friedrich Wilhelm IV) ได้เสด็จขึ้นครองราชย์ พระองค์ได้รับการบลูกัฟฟ์และอนรุณตามแบบสมัยเก่า แต่พระองค์ก็ทรงพยายามทำ พระองค์เป็นคนสมัยใหม่ที่มีแนวความคิดแบบพวกรเสรีนิยม ฉะนั้นการขึ้นเสวยราชย์ของพระองค์ในระยะแรกๆ จึงได้รับการต้อนรับจากประชาชน พระองค์ทรงปลดปล่อยนักโทษการเมืองเป็นจำนวนมากพร้อมทั้งประกาศว่า จะทรงมองรัฐธรรมนูญให้กับประชาชน ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1842 พระองค์ได้เรียกผู้แทนจากแคร์วันต่างๆ 8 แคร์วันเพื่ามาประชุมที่เมืองแบร์ลิน ซึ่งเป็นครั้งแรกที่พระมหากษัตริย์ทรงจัดให้มีการประชุมอย่างเป็นทางการ จึงทำให้พวกรเสรีนิยมและประชาชนโดยทั่วไปพอใจและสนับสนุนการกระทำของพระองค์ ใน ค.ศ. 1844 พระองค์ทรงดำรงตัวไว้จะ

ให้มีการจัดตั้งสหภาพของชนชาติเยอรมัน

โดยให้ชาวเยอรมันทุกแคว้นส่งผู้แทนมาร่วมร่างรัฐ

chromy

แต่เมื่อพระองค์แสดงเจตจำนง

ไม่ยอมให้อำนาจของพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้

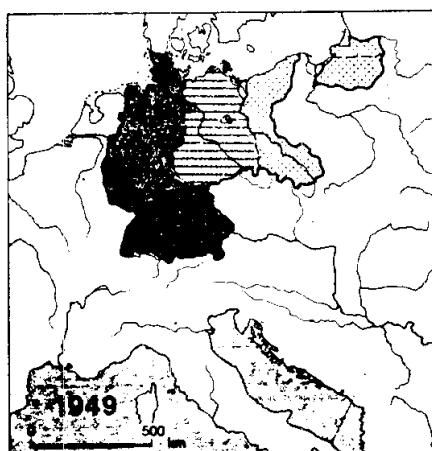
รัฐธรรมนูญและมีบอมเสียศักดิ์ต่างๆ เกี่ยวกับการเสียภาษีทรัพย์สินของพระองค์และเจ้าผู้ครองนคร

การกระทำทางพระองค์จึงสร้างความผิดหวังให้กับพวกเสรีนิยมและพวกกรรมกรและเกษตรกรเป็นอย่างมาก

พวกเสรีนิยมเข้าขวนี้พวกกรรมกรและเกษตรกรซึ่งกำลังทิ่นตัวทางการเมืองเห็นว่า

พระองค์ไม่ได้รับความเป็นธรรมจากคนรวยและชนชั้นสูง พวกกรรมกรและเกษตรกรจึงยอมร่วมมือ

กับพวกเสรีนิยมในการทำการปฏิรัติทางการเมือง



14. ສາທິນະກະຣາຊາວັງໄໂຣເຍນໄຈລະເອກນ

Friedrich Wilhelm, der GroBe Kurfurst 1640-1688

Friedrich III (I) 1688 (1701-1713)

Friedrich II. d.GroBe August Wilhelm + 1758 Ferdinand + 1813

1740-1786 Friedrich Wilhelm II. 1786-1797 Louis Ferdinand+ 1804

Friedrich Wilhelm III. 1797-1840

& Luise v. Mecklenburg-Strelitz 1810

Friedrich Wilhelm IV. Wilhelm I. 1861-1888 Charlotte + 1860

1840-1861 1871 Deutscher Kaiser & Nikolaus I

& Augusta v. Sachsen - Weimar + 1890 v. RuBland

F r i e d r i c h III. + 1888

(Kronprinz Friedrich Wilhelm)

& Viktoria. Princess Royal von England + 1901

Wilhelm II. 1888-1918 + 1914

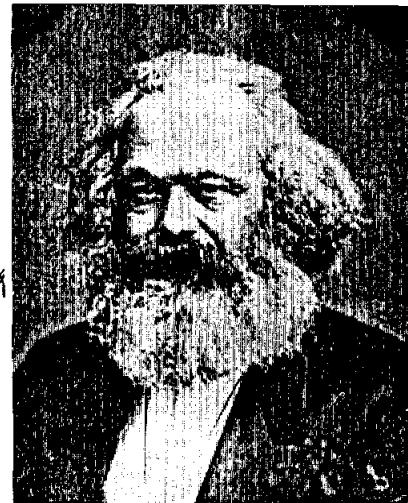
& Augusta Viktoria v. Holstein - Augustenburg + 1921

Kronprinz Wilhelm + 1951

3 ชีวประวัติและผลงานของคาร์ล ไฮนริกซ์ มาเกอร์ Karl Heinrich Marx

1. การศึกษาของคาร์ล มาเกอร์

คาร์ล มาเกอร์ เกิดเมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 1818 ที่เมืองทรีแอร์ (Trier) บนแคว้นไรน์ (Rhein) ซึ่งเป็นดินแดนที่อยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์แห่งแคว้นบรัสเซีย¹ มีเดาของมาเกอร์ซึ่ง เฮิร์เชล มาเกอร์ (Hirschel Marx) เป็นพนักงานเชื้อสายโปรเตสแตนต์ (Protestant) คาร์ล มาเกอร์ สำเร็จชั้นเตรียมอุดมศึกษาจากโรงเรียนเล็กๆ ในเมืองทรีแอร์ เมื่ออายุ 18 ปี ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1835 เขาย้ายเข้าศึกษาวิชากฎหมายที่มหาวิทยาลัยแห่งกรุงบอนน์ (Bonn) ค.ศ. 1836 มาเกอร์ ย้ายไปเรียนวิชา ประวัติศาสตร์ และปรัชญาที่มหาวิทยาลัยแห่งกรุงเบอร์ลิน (Berlin) ค.ศ. 1837 มีเดาของมาเกอร์ถึงแก่กรรม มาเกอร์จึงย้ายไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยแห่งเมืองเยนา (Jena) มาเกอร์เป็นนักศึกษาที่ฉลาด กระตือรือร้น ซึ่งเป็นผู้คนหัวรุนแรงและสนใจการเมืองมาก จึงมักถูกห้ามเข้ามาในมหาวิทยาลัยแห่งเมืองเยนา ขณะนั้นมาเกอร์มีอายุเพียง 23 ปี²



Karl Marx

¹ ก่อน ค.ศ. 1870 แคว้นต่างๆ ของสหพันธรัฐเยอรมัน สร้างให้เป็นรัฐอิสระที่ทำ การปกครองตนเองมีเพียงบางแคว้นที่อยู่ภายใต้การปกครองของกษัตริย์แห่งแคว้นบรัสเซีย ใน ค.ศ. 1870 ออตโต บิสมาร์ค ซึ่งเป็นอัครเสนาบดีแห่งแคว้นบรัสเซีย ได้รวมรวมครรช์และแคว้นต่างๆ เหล่านี้เข้าไว้ในหนึ่งเดียว Main เข้าด้วยกัน สร้างประเทศเยอรมัน

²Fischl, Johann Geschichte der Philosophie, Verlag Styria.

2. แนวคิดในวิทยาพิพนธ์ของ มากซ์

มากซ์ เป็นนักปรัชญาทางการเมืองผู้ริเริ่มทฤษฎีการปฏิวัติสังคม เพื่อความเสมอภาคของประชาชนทั่วโลก พูดได้ว่า มากซ์เป็นปิดาของการปฏิวัติสังคมของโลก ค.ศ. 1841 เขายับบrixius ออกทางวิชาบร็อกุสที่มหาวิทยาลัยแห่งเมืองเยนา โดยใช้ยันวิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับปรัชญาของเอพิคูรัส (Epicurus) ซึ่งเป็นการใช้ยิ่งประวัติของเอพิคูรัส นักปรัชญาผู้เป็นใหญ่คนหนึ่งของกรีก ปรัชญาของเอพิคูรัสเน้นว่า มนุษย์ควรจะสนใจความเป็นอยู่ของตน โดยสนใจทางด้านวัตถุในโลก มากกว่าที่จะไปเชื่อถือหรือศรัทธาในความช่วยเหลือของพระเจ้าบนสรวงสวรรค์ ซึ่งเป็นการเพ้อฝันและงมงาย ที่คนคลาดใช้หลอกหลวงคนรุ่ง พูดได้ว่ามากซ์ได้ใช้ยันปรัชญาวัตถุนิยมปฏิเสธความช่วยเหลือจากพระเจ้า ตามแนวความคิดของเอพิคูรัส³

3. เริ่มต้นการทำงาน

หลังจากที่สำเร็จการศึกษาขั้นบrixius เอกแสوا (ค.ศ. 1841) มากซ์ได้เดินทางไปกรุงบอนน์ โดยตั้งใจจะเป็นอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยแห่งกรุงบอนน์ เพื่อที่จะสอนนักศึกษาให้เข้าใจเรื่องการเมืองและการทุยสวัสดิการสังคม แต่ในระยะนี้รัฐบาลของสหพันธรัฐเยอรมันได้ครอบคลุมอิทธิพลเข้าไปในมหาวิทยาลัยต่างๆ อาจารย์ท่านใดที่มีความคิดรุนแรงหรือมีความคิดวิเริ่มทำการเมืองก็จะถูกกลั่นแกล้ง ถูกตัดเงินเดือนหรือไม่ถูกปลดออกจาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเสรีนิยมมักจะถูกเพ่งเสียงเป็นอย่างมาก จะนั่น มากซ์จึงเปลี่ยนใจและคิดหางานอื่นที่สามารถริการสังคม วันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1842 พากسانุศิษย์



Georg Wilh. Friedr. Hegel
(Gemälde von J. Schlesinger)

³Kroner, Alfred Philosophisches Wörterbuch. Stuttgart ;

Germany 1961, p. 133.

ของ ยอร์ช ฟ्रีดრิคซ์ วีลไฮล์ ไฮเกล (Georg Friedrich Wilhelm Hegel) ได้ออกหนังสือพิมพ์ข้อ “ไรนิชเซ็ช ไซตุง (Rheinische Zeitung) ซึ่งแปลว่าหนังสือพิมพ์แห่งแมกเดบันน์” เป็นหนังสือที่เป็นสื่อกลางและเป็นเครื่องมือสื่อสารกรรมการที่จะทำการต่อสู้กับสังคมเพื่อความเสมอภาคของชนชั้นกรรมนาชีพ ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1842 มากร์ได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วย เนื่องจากเขาเป็นคนที่ขันแข็งและมีความสามารถมาก ปลายเดือน ตุลาคม ค.ศ. 1842 เขายังได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้า กองบรรณาธิการ จากการที่มากร์ เป็นนักเขียนที่มีความคิดรุนแรงนักนี้เป็นที่รู้จักในหนังสือพิมพ์เจริญรุนแรงและเรื่อ่อนมาก สันนิษฐานว่าประชาชนเรียกชื่อสิทธิ์ทางการ เมืองและความเสมอภาคทางสังคมของชนชั้นท่างๆ ในที่สุดรัฐบาลรัสเซียจึงอดทนที่ไม่ไหว ปลายเดือน มกราคม ค.ศ. 1843 เขายังถูกปลดออกจากตำแหน่งบรรณาธิการ ออกจากนิตยสารพิมพ์ “ไรนิชเซ็ช ไซตุง” ยังถูกเตือนให้เลิกลงบทความรุนแรงต่างๆ เมื่อทางสำนักพิมพ์ไม่ถูกติชม วันที่ 1 มีนาคม ค.ศ. 1843 สำนักพิมพ์ “ไรนิชเซ็ช ไซตุง” จึงถูกสั่งปิดอย่างไม่มีกำหนด

4. คู่กุญแจ

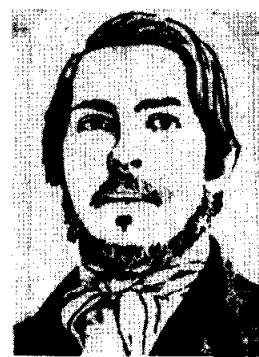
ในเดือนเมษายน ค.ศ. 1843 มากร์ได้สมรสกับนางสาวเบนี พอน เวส์ฟัลเลน (Jenii von Westfalen) ที่รับสถาปัตย์เมือง บาด ครอญช์นาค (Bad Kreuznach) ตามพิธีทางศาสนา เยนีเป็นคู่กุญแจที่เคยใช้กันลังใจและติดตามมากร์ไปทุกหนทุกแห่ง มากร์จึงรักและเกรงใจภรรยาของเขามาก เพื่อนๆ ของมากร์ต่างก็ทราบว่ามากร์เคราะพรึกและนั่งถือบุคคลเพียง 3 คนเท่านั้น คือบิดา márda และภรรยาของเขาระ⁴

⁴Fischl: Op.cit., p.387.

5. ไฟประเทสฟรั่งเศส

ในเดือนพฤษจิกายน ค.ศ. 1843 มากซ์เดินทางออกจากประเทศเยอรมนี ผ่านหน้าตู้ นครปารีส ประเทศฝรั่งเศส ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1844 มากซ์ได้ร่วมกับอาร์โนลด์ รูเก (Arnold Ruge) ของการสารที่อื่น ด้วยชื่อ ฟранเซโซนิสเซ่ ยาร์มีอเรอร์ (Deutsch-Franzoische Jahrbucher) ซึ่งแบ่งว่า วารสารเยอรมัน-ฝรั่งเศส โดยมีรูเกเป็นบรรณาธิการ วารสารนี้มีกลองบทความประเทสที่น่าสนใจที่สุดในประเทสเยอรมันและประเทสฟรั่งเศส เรียกว่า “สิทธิเสรีภาพทางการเมืองและความเสมอภาคทางด้านสังคมโดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องชาติและศาสนา” มากซ์เน้นว่ากรรมกรที่ว่าโลกเป็นเพื่อนร่วมสายโลหิตเดียวกัน ที่บารีสนี้เองที่มากซ์ได้รู้จักกับบุคคลหัวรุนแรงหลายชาติหลายภาษา⁵

ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1844 เขายังได้พบกับ פרידריך อิงเกลส์ (Friedrich Engels)⁶ บุตรชายเจ้าของโรงงานแฟรงเมืองบาร์เมน (Barmen) ในประเทสเยอรมัน ที่อยู่ติดกับเมืองเชิงเทรา ในการเมืองและมีอุดมการณ์เหมือนกัน จึงเป็นเพื่อนที่รักกันมากและมักจะถูกเนรเทศตุ่นกันเสมอ ยามาติที่มากซ์และครอบครัวทากทุกษาได้ยกหรือขาดใจในท้อง อิงเกลส์ก็จะเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือทั้งทางด้านการเงินและแนวความคิด เนื่องจากอิงเกลสมีโอกาสได้ไป



Friedrich Engels

5. มากซ์ ได้รู้จักกับนักประพันธ์ชาวเยอรมันที่มีความคิดแบบเสรีนิยมเช่นไฮนริช ไฮเน (Heinrich Heine) นักสังคมนิยมชาวฝรั่งเศสชื่อปีแอร์ โรเชฟ พ魯多ง (Pierre Joseph Proudhon) นักเสรีนิยม-สังคมนิยม ชื่อ เอเลียน กabet และชาวรุสเชียเช่น มีคาเอล บาคูนิน (Michael Bakunin) ผู้นิยมลัทธิอนาธิบัติ แบบใช้การจลาจลและความรุนแรง เพื่อสร้างสังคมใหม่ Fischl : Ibid., p. 387.

6 Ibid., p. 388.

ถูงงานตามรองงานต่างๆ ทั่วบูรน เขาจึงได้เชื่อว่าเป็นบุคคลที่รู้จักสภาพความเป็นอยู่และสังคมของกรรมกรเป็นอย่างดี ใน ค.ศ. 1844/45 มากร์และเองเกลส์ได้ช่วยกันเขียนหนังสือชื่อครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ (The Holy Family) ซึ่งพิมพ์ออกในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1845 ในหนังสือเล่มนี้ มากร์และเองเกลส์ได้เจียนกระดูกให้พากชนชั้นกรรมมาชีพเห็นความสำคัญของตนที่มีต่อสังคม เขากล่าวว่า พากชนชั้นกรรมมาชีพควรจะมีบทบาทในฐานะ เป็นผู้ก่อสร้างสังคม หรือจะพูดว่า ชนชั้นกรรมมาชีพคือกำลังทางสังคม ที่สามารถดำเนินการเบลี่ยนແเปล่งหรือปฏิร浩ให้สำเร็จลุล่วงได้⁷ จากความรุนแรงของหนังสือเล่มนี้ และจากการที่มากร์คุณหาสมาคมกับพากเสรีนิยม-สังคมนิยมหัวรุนแรง ทำให้เขาถูกเนรเทศจากฝรั่งเศสไปเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1845 มากร์จึงเดินทางไปอยู่ที่บรัสเซลล์ (Brussels) เมืองหลวงของประเทศเบลเยียม

6. ในประเทศเบลเยียม

ในฤดูใบไม้ผลิ ค.ศ. 1845 เองเกลส์ได้เดินทางมาพบกับมากร์ที่กรุงบรัสเซลล์⁸ ทึ่งสองได้ร่วมกันเขียนหนังสือชื่อ อุดมการณ์ของชาวเยอรมัน (German Ideology) ซึ่งเป็นหนังสือที่วิจารณ์พากนายทุนอย่างรุนแรง มากร์และเองเกลส์ยืนยันถึงความจำเป็นของการปฏิร浩สังคม เพื่อที่จะทำลายสังคมนายทุน เขาเน้นว่าชนชั้นกรรมมาชีพก็เช่นเดียวกับชนชั้นอื่นๆ ที่ผ่านที่จะถูม

⁷ จิตรา ภูมิศักดิ์, มากร์ หนรัมหนังสือพิมพ์เทอดธรรม พิมพ์ครั้งที่ 2 หน้า 1-21.

⁸ ในปี ค.ศ. 1845 เองเกลส์ได้เขียนหนังสือชื่อ สภาพของชนชั้นกรรมในประเทศอังกฤษ (Die Lage der Arbeitender Klassen in England) ซึ่งเล่าถึงความทารุณ โหดร้ายต่างๆ ที่พากเส้าของเมืองแร่และพากนายทุนในอังกฤษปฏิบัติต่อกรรมกร พ้อกันนั้นก็บรรยายถึงความทุกข์ยากและสภาพความเป็นอยู่อย่างแร้นแค้นของพากกรรมกร เมืองแร่ในอังกฤษ หลังจากที่เขียนหนังสือฉบับ เขายังเดินทางไปพบกับมากร์ที่บรัสเซล (Gebhardt III, Op.cit., p.139.

งานจากการปกครอง ฉะนั้นชนชั้นกรรมมาซีพึงต้องช่วงชิงอำนาจทางการเมืองไว้ในกิจือของตน เองเสียก่อน การเขียนหนังสือเรื่องเท่ากับเป็นการวางแผนรากฐานทางทฤษฎีของสังคมคอมมิวนิสต์⁹ ในระยะต้นปี 1846 มากร์และเองลส์ได้ร่วมกับเพื่อนๆ ของเข้า จัดตั้งสมาคมลับคอมมิวนิสต์ในประเทศเบลเยียม¹⁰ ใน ค.ศ. 1847 มากร์และเองเกลส์ได้ร่วมกันเขียนบทความทางการเมือง ซึ่งเปลี่ยนแบบและพร้อมกันนี้ก็ได้บิดสีแนวความคิดของพรูดอง (Proudhon) บทความนี้เรื่อความยากจนแห่งปรัชญา (Poverty of Philosophy) เพื่อเป็นการตัดแย้งกับหนังสือของพรูดองชื่อ เสียงรดตั้งมาก และจากแนวความคิดแบบสังคมนิยมนี้เอง ที่ทำให้เกิดขบวนการปฏิวัติของชนชั้นกรรมมาซีพีบสังคมนิยม¹¹ ในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1847 พวกรกรรมเบอร์มันและกรรมกรชาติอื่นๆ ได้รวมตัวกันและได้ใช้มากร์และเองลส์ได้ร่วมจัดตั้ง "สันนิบาตแห่งกรรมกรทั่วโลก" (Der Bund der Proletarier aller Lander) ซึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะทำลาย สังคมของชนชั้นกลาง (Bourgeoisie) แล้วสร้างสังคมของชนชั้นกรรมมาซีพ (Proletariats) ขึ้นมาแทน เพื่อเป็นการวางแผนรากฐานของสังคมใหม่ คือสังคมที่ไม่มีชนชั้น สังคมของสันนิบาตได้เปิดประชุมขึ้นในกรุงลอนדון เมื่อเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1847 นับตั้งแต่นั้นมาสันนิบาตนี้ก็มีที่รู้จักกันในนามของ "สันนิบาตคอมมิวนิสต์"¹² ในการประชุมสัมมนาครั้งที่ 2 ของสันนิบาต คอมมิวนิสต์ ที่งประชุมกันที่กรุงลอนדון ตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม จนถึงวันที่ 8 ธันวาคม ค.ศ. 1847 มากร์และเองเกลส์ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ร่างคำแถลงการณ์¹³ ในเดือน กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1848 มากร์และเองเกลส์ได้ประกาศแนวความคิดและทฤษฎีของพวกรสังคมนิยม

⁹ จิตร ภูมิศักดิ์, วังแสง หน้า 23.

¹⁰ Geschichte Materialsammlung ; Volk and Wissen Volkseinener Verlag Berlin, 5 Auflage 1969, p.11.

¹¹ Fischl ; Op.cit., p.388.

¹² Geschichte Materialsammlung Op.cit., p.15.

¹³ จิตร ภูมิศักดิ์, วังแสง หน้า 34.

โดยการเขียนบทความเรื่อง "宣言การเมืองมิวนิสต์" (Kommunistische Manifest) ¹⁴ และพิมพ์ออกโดยมาในกรุงลอนดอน (กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1848) เพื่อเป็นการประกาศเกียรติคุณของลัทธิคอมมิวนิสต์และบรรยายถึงความเสมอภาคที่ชนชั้นกรรมนาฬิกฟังได้รับจากลัทธิคอมมิวนิสต์ นักจากนี้แล้วยังมีการจูงใจกรรมกรและเกษตรกรให้ลุกขึ้นปฏิรดายไม่ต้องรีรอ ปลายเดือน กุมภาพันธ์นี้เอง มาก็ได้ยุงใจกรรมกรในเบลเยียมห้ามการปฏิวัติ รัฐบาลเบลเยียมจึงเนรเทศ เขาออกจากเบลเยียม ทศกานต์บุคคลไม่พึงประสงค์ของสังคม

7. สมาคม "ประชาธิปไตย" แห่งแคว้นไร่น์

เมื่อออกจากเบลเยียม มาก็เดินทางกลับไปประเทศฝรั่งเศส ในเดือน เมษายน ค.ศ. 1848 เขาหนีกลับไปบังเมืองเคลน์ (Köln) ประเทศเยอรมนี วันที่ 1 มิถุนายน ค.ศ. 1848 มาก็เปิดกิจการหนังสือพิมพ์ในประเทศเยอรมนีชื่อ นอยเอค ไรนิเช ไซตุน (Neue Rheinische Zeitung) แปลว่า หนังสือพิมพ์แห่งแคว้นไร่น์ ฉบับใหม่ ซึ่งเป็นหนังสือที่มีแนวความคิดรุณแรง ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1848 มาก็ได้รับเชิญให้เป็นประธาน "สมาคมประชาธิปไตย" แห่งแคว้นไร่น์ (Demokratische Vereine der Rheinprovinz) ซึ่งเปิดประชุมที่เมืองเคลน์ ปลายเดือนสิงหาคมนี้เอง มาก็เดินทางไปบังกรุงแบรลิน (Berlin) และกรุงเวียนนา (Vienna) เพื่อติดต่อกับพวกกรรมกรหัวก้าวหน้า เขาได้เข้าร่วมประชุมในการประชุมของสมาคมประชาธิปไตยแห่งกรุงเวียนนา และได้กล่าวปราศรัยต่อสันนิบาตกรรมกรในหัวข้อ "ปัญหาร่างกายความสัมพันธ์ทางสังคมในยุโรปตะวันตก และร่างกายค่าจ้างแรงงานและทุน" ¹⁵

¹⁴Kommunistische Manifest เป็นหนังสือที่รวมรวมแนวความคิดและทฤษฎีของพวกสังคมนิยม ผู้เขียนเน้นหัวในเรื่องทางปฏิวัติของสังคมและเป็นการเขียนแบบพยากรณ์เหตุการณ์อนาคต อย่างไรก็ตาม หนังสือเล่มนี้ยังไม่มีบทบาทต่อการปฏิวัติแห่งปี ค.ศ. 1848 Gebhardt III. Op.cit., p.139.

¹⁵จิตร ภูมิศักดิ์, อ้างແສ້ວ หน้า 44.

อย่างไรก็ตาม วันที่ 19 พฤษภาคม 1849 หนังสือพิมพ์ น้อยเอ ไรนิช เจ ไซดุง ถูกสั่งปิด มากซึ่งเดินทางไปปารีส เขาพักอยู่ในปารีสได้ไม่นานนัก ก็ถูกเนรเทศอีก วันที่ 13 มิถุนายน ค.ศ. 1849 เขาจึงเดินทางไปลอนדון อังกฤษ จึงเป็นที่พำนักของมากซึ่ง จนกระทั่งถึงแก่กรรมเมื่ออายุ 65 ปี มากซึ่งถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 14 มีนาคม ค.ศ. 1883 ศพของเขาถูกฝังอยู่ที่สุสานไฮเกต (Highgate) ในลอนดอนตอนเหนือ

8. ไนประเทสอังกฤษ

ขณะที่อยู่ในบริเตนอังกฤษ ไน ค.ศ. 1859 มากซึ่งได้เขียนบทความเรื่อง "ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเศรษฐกิจการเมือง" (Contribution to the Political Economy) หลังจากนี้ เขายังได้เขียนหนังสือชื่อ "ลัทธิทุนนิยม" (Das Kapital) ซึ่งภาคที่หนึ่งพิมพ์เสร็จใน ค.ศ. 1867 ส่วนภาคที่สอง มากซึ่งยังเขียนไม่เสร็จ ก็ลิ้นชีวิตเสียก่อน เองเกลล์สิงเขียนต่อและตีพิมพ์ใน ค.ศ. 1885 ต่อมาเอง เกลล์ได้รวมรวมและเขียนภาคที่สาม ซึ่งตีพิมพ์ใน ค.ศ. 1893 ส่วนภาคที่สี่ เขาย้ายมาเขียนแต่ก็ยังไม่ทันเสร็จก็สิ้นชีวิตเสียก่อน ค.ศ. 1871 หนังสือ "ลัทธิทุนนิยม" ภาคที่หนึ่งได้รับการแปลและเผยแพร่ไปทั่วโลก ค.ศ. 1872 บทความ ข้อเจียนและหนังสือของมากซึ่งรับมือทิพลด และได้รับความนิยมเป็นอย่างมากที่สหรัฐอเมริกาแล้วจึงระบาดเข้ามาทวีป เอเชีย ในที่สุดหนังสือ "ลัทธิทุนนิยม" กล้ายเป็นคัมภีร์ของบรรดาผู้ริเริ่มท่าความรู้จักระบบสังคม นิยม หนังสือ "ลัทธิทุนนิยม" เป็นหนังสือที่วิพากษ์วิจารณ์นายทุนอย่าง犀利และหยิ่งส่าง เสริมคนจน และกรรมกรให้ทำการปฏิวัติ

*

9. อุบันตุริยธรรม كار์ล มากซึ่ง

เขายังเป็นคนรักธรรมชาติ รักคนตระหง่านและเสียงเพลง ตั้งแต่เด็ก มากซึ่งได้รับการอบรมจากปิตาและมารดา ให้เป็นคนสงบและรักสันติภาพ เป็นคนอดทน ขยายชั้นแข็ง ไม่หวั่นไหวต่อความทุกษายาก ลามากใดๆ นอกจากนี้แล้ว เขายังเป็นคนที่รักการศึกษา สนใจวิชาการทาง

ด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชาฟิสิกส์และเคมี มาก็เป็นนักภาษาศาสตร์ที่สามารถพูดและเขียนภาษาเยอรมัน พร้อมกับอังกฤษได้อย่างดี อาจจะเป็น เพราะเขาได้รับการศึกษาขั้นปริญญาเอก หรืออาจจะเป็นเพราะเขากลับเนอร์เคนไปหลายประเทศ จึงทำให้เขาสนใจและมีความรู้ต่อกันทางด้านภาษาศาสตร์ เมื่ออายุ 50 กว่าๆ เขาเริ่มศึกษาภาษาอังกฤษเชิง ในระยะเพียง 6 เดือน เขายังสามารถอ่านและเขียนภาษาอังกฤษได้

สรุปท้ายบท

ในปี ค.ศ. 1830 ดินแดนของชนชาติเยอรมัน มีการปฏิวัติ 2 ชนิด ก็คือขั้นพร้อมๆ กัน คือ 1. การปฏิวัติทางการเมือง ที่เรียกว่าการปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1830 และ 2. การปฏิวัติอุตสาหกรรม

การปฏิวัติแห่งเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1830 ในดินแดนของชนชาติเยอรมัน มีเหตุการณ์ไม่รุนแรงมากนัก ทั้งนี้เพราะพวกรุนแรงและเข้าครอบครองต่างๆ ในดินแดนของชนชาติเยอรมัน ต่างก็หาทางประปะบบระนองกับพวกเสรีนิยม โดยการยอมให้พวกเสรีนิยม มีสิทธิทางการเมืองมากขึ้น (มีส่วนเข้าร่วมในการปกครองมากขึ้น) พวกเสรีนิยมและประชาชัชนจึงยอมรับความรุนแรงต่างๆ

ส่วนการปฏิวัติอุตสาหกรรมในดินแดนของชนชาติเยอรมันนั้น เริ่มมีบทบาทประมาณ ค.ศ. 1830 เป็นต้นมา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะพวกเสรีนิยมชาวเยอรมัน ส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลาง ซึ่งเป็นชนชั้นนายทุนและชนชั้นกรรมมาชีพที่เพิ่งจะมีโอกาสได้เข้าร่วมในการปกครองอย่างอิสระ ทำให้ชนชั้นกลางมุ่งมั่นที่จะสร้างฐานะและความเป็นอยู่ของพวกรุนแรง จึงสนับสนุนและให้ความสนใจต่อการปฏิวัติทางอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก ทั้งนี้จากการปฏิวัติอุตสาหกรรม นอกจากจะมีบทบาทสำคัญทางด้านเศรษฐกิจโดยตรงแล้ว ยังมีบทบาทและผลกระทบทางด้านการเมืองและสังคม เป็นอย่างมากอีกด้วย ผลกระทบจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมนี้เอง ที่ทำให้เกิดความเจริญทั้งทางด้านอุตสาหกรรม การเมือง เศรษฐกิจและสังคม เกี่ยวโยงเป็นลูกโซ่ ทำให้เกิด

ผลตีและความเจริญทางด้านวิชาการ การคุณภาพ การศึกษาและสังคมความสัมพันธ์ที่ทางให้เกิด
และความเป็นอยู่ของมนุษย์ สะท้อนถึงเป็นลักษณะ ในการดำเนินการภูมิภาค
กรรมก็มีผลเสียต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ทางด้านการเมืองและสังคมด้วย เพราะทางให้เกิด^{การซึ่งต้องการเมืองและสังคม การบริหารด้วยแต่พื้นฐานของการดำรงชีวิต}
^{ทางให้เกิดช่องระหว่างคนรวยและคนจนเพิ่มมากขึ้น การภูมิภาคที่ขาดแคลนทรัพยากรทางด้านน้ำที่ขาดแคลนทำให้เกิดมีชั้นในใหม่ขึ้นมาอีก ชนชั้นใหม่ที่เกิดขึ้นนี้เรียกว่า ชนชั้นกรรมมาชีพและชนชั้นนายทุน ซึ่งเริ่ม^{เรียกว่าองค์กรและ เสรีภาพของพวกรุ่นมากขึ้นๆ แล้วรวมพวกรุ่นจัดเป็นกลุ่มทางการเมืองใหม่ที่เรียกว่าพวกรังส์}}

ในระยะแรกๆ ลักษณะนี้ได้รับการเผยแพร่จากนักบริษัทภายนอก แต่ผู้มีอิทธิพลอย่างมากในการเผยแพร่ลักษณะนี้คือ คาร์ล มาเกอร์ ซึ่งพยายามใช้พลังจากชนชั้นกรรมมาชีพรวมทั้งพลังจากชาวนาซึ่งเป็นชนชั้นที่มีจำนวนมากที่สุดในแต่ละประเทศเข้ามาเป็นแนวร่วม มากับพยายามรณรงค์ให้ชนชั้นกรรมมาชีพมีส่วนบุหริหารประเทศ เพื่อที่จะได้รักษาผลประโยชน์ของชนชั้นนี้ หรือย่างน้อยที่สุด ก็มาให้ชนชั้นนี้ถูกกดดันหนักหนาแรงงาน และพื้นฐานความเป็นอยู่ทางด้านสังคม ผู้คนได้ว่า คาร์ล มาเกอร์ พยายามเรียกร้องให้ชนชั้นกรรมมาชีพหันมาสนใจเรื่องการเมือง โดยการนำเสนอเรื่องเศรษฐกิจและสังคมมาร่วมกัน (อาชญาภัยทางเศรษฐกิจรวมกับพลังทางสังคม หรือ พลังของมวลชน) เพื่อที่จะเป็นแนวทางต่อรองในการที่จะทางให้ชนชั้นกรรมมาชีพมีเสรีภาพทางการเมืองและมีบทบาททางสังคม

อย่างไรก็ตาม ลักษณะนี้คุณเดียวคงจะไม่สามารถเผยแพร่อดีตการณ์ของพวกรังส์ นิยมให้กวางขวางดังที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้ได้ ทั้งนี้ เพราะมากับยังขาดแคลนในการเงิน การที่มากับ สามารถเผยแพร่แนวความคิดได้อย่างกวางขวาง เป็นเพราะได้รับความสนับสนุนจากพรีดิคเตอร์ ของเกลส์ ผู้ที่มีอุดมการณ์เช่นเดียวกัน เอง เกลส์เป็นผู้อุปการะมากับและครอบครัวทางด้านการเงิน ค่อยให้กำลังใจและให้ความช่วยเหลือยามที่มากับตกทุกข์ได้ยาก ตลอดจนช่วยแก้ไขและตรวจทานบทความและข้อเขียนแบบทั้งหมดของมากับ แนวความคิดของ เอง เกลส์จึงมี

มีทิชิพลอถ่างมากต่อแนวความคิดของมากซ์ จนแทนจะพูดได้ว่า บทความและชาโภจีนที่มากซ์พิมพ์ เผยแพร่ทั่งหมดนั้น เป็นผลงานของทั้งสองคน เพียงแต่เอง เอกลส์ทำงานแบบบิดเบือนหลังพระ ตน ส่วนใหญ่เขียนลงไว้เพื่อความสำคัญของเอกลส์

คำถ้ามนบทวน

1. เหตุการณ์วิตติแห่งเดือนกรกฎาคม ศ.ค. 1830 จึงไม่มีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น
2. คำว่าบัญชีวิตอุตสาหกรรม มีความหมายอย่างไร
3. ในการแยกเริ่มของการบัญชีอุตสาหกรรมในคืนแคนของชนชาติเยอรมัน การบัญชีอุตสาหกรรมมีผลกระทำต่อความเจริญทางด้านวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของชนชาติเยอรมันอย่างไร
4. การบัญชีอุตสาหกรรมในคืนแคนของชนชาติเยอรมัน สร้างความเจริญทางด้านวิชาการ การค้าและการคุณภาพ ของชนชาติเยอรมันอย่างไร
5. ที่ว่า カラล มาកซ์ ได้ต่อสู้ตามอุดมการณ์ของชาตอลอดชีวิตนั้น จริงหรือไม่
6. เหตุใด カラล มาកซ์ จึงได้ร่วมป้ามิดาของการบัญชีสังคมโลก ให้เหตุผลประกอบศาสตร์ของท่าน
7. ท่านเป็นตัวยหรือไม่ว่า พรีดิคิล เอส.เอกลส์ มีอิทธิพลต่อแนวความคิดของ カラล มากซ์ ให้เหตุผลประกอบศาสตร์ของท่าน